

Στις άλλες σελίδες

■ ΑΠΟΤΥΧΕΜΕΝΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΑ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ - ΙΣΠΑΝΙΑ

■ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟ

■ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΜΙΑΝΤΟΡΥΧΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

- Για την ενότητα της αριστερας
- Για το ενιαίο Αντιϊμπεριαλιστικό μέτωπο Ε/Κ και Τ, Κ εργαζομένων
- Για την απελευθέρωση και το σοσιαλισμο

Βαθια κρίση του καπιταλισμου παγκόσμια, βάθαιμα της οικονομικης κρίσης και της ταξικης πόλωσης και συγκρουσης και συνέχιση του αδιεξόδου στη λύση του εθνικου θέματος στην Κύπρο συνθέτουν την πολιτικη κατάσταση μέσα στη οποία η Αριστερη Πτέρυγα της ΕΔΕΚ προβαίνει σήμερα στη δημοσίευση των προγραμματικων της αρχων (σελίδα 3,4,5 και 6).

Οι αρχες αυτες αποτελουν το αποτέλεσμα των εμπειριων των υποστηρικτων της Αριστερης Πτέρυγας μέσα απο τη δουλεια

τους στη ΕΔΕΚ και το Κυπριακο εργατικο κίνημα γενικότερα, ιδιαίτερα μετα την εκλογικη συμμαχία του 1976 που έδωσε μια δεξια πλειοψηφία στην ελληνοκυπριακη Βουλη και στη συνέχεια τη δεξια κυβερνηση Κυπριανου.

Η πείρα της τελευταίας πενταετίας μας διδάσκει πως όσο βρίσκεται στην εξουσία η δεξια μεσα, στις παγκόσμιες και κυπριακες συνθήκες οπως αυτες αναλύονται στις προγραμματικες μας αρχες, η Κυπριακη εργατικη τάξη θα δέχεται ολο και πιο οδυνηρα χτυπή με τους

τεράστιους κινδύνους που περικλείει η συνέχιση του διαχωρισμου.

Το κοινο πρόγραμμα σοσιαλιστικων αλλαγων και μέτρων που προτείνεται στις προγραμματικες μας αρχες σαν βάση της ενότητας της Ελληνοκυπριακης Αριστερας που σ' αυτη τη φάση εκφράζεται με τη θέση για αριστερη βουλη-αριστερη Κυβέρνηση, και σαν προϋπόθεση για την υλοποίηση του ενιαίου μετώπου Ε/Κυπριων και Τ/Κυπριων εργαζομένων για την εθνικη και κοινωνικη απελευθέρωση είναι μόνη διέξοδος που έχει

σήμερα η Κυπριακη εργατικη τάξη για να βγάλει την Κυπριακη κοινωνία απο τα αδιέξοδα, οπου την εχουν οδηγήσει οι ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι αστοι.

Στους ωμους της αριστερης βάσης της ΕΔΕΚ και του ΑΚΕΛ πέφτει σήμερα το τεράστιο ιστορικο καθήκο να πιάσουν τις ηγεσίες των κομμάτων τους ετσι ωστε να εγκαταλειφθει η στενοκομματικη προσέγγιση στο θέμα της ενότητας και να εγκαταλειφθει οποιαδήποτε συμμαχία με δεξιες δυνάμεις «πατριωτι-

κες» ή μη για να δοθει στις Ε/Κυπριακες και Τ/Κυπριακες εργατικες μάζες η σοσιαλιστικη προοπτικη που μόνη μπορεί να τις συνενώσει στον κοινο αγώνα για την απελευθέρωση και τον σοσιαλισμο.

Στον αγώνα μας αυτο εχουμε συμμαχους το παγκόσμιο εργατικο και αντιϊμπεριαλιστικο κίνημα που βρίσκεται σήμερα σε μεγάλη ανοδο και δημιουργει με τους αγώνες του τις προϋποθέσεις για ενα ριζικο παγκόσμιο κοινωνικο μετασχηματισμο.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΤΙΣ 3 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

για ένα μεγάλο συλλαλητήριο της ΕΔΕΚ για μια δυναμικη παρουσία της Αριστερας

Τις 3 του Απριλη το Σ.Κ. ΕΔΕΚ κάμνει στη Πλατεία Ελευθερίας την πρώτη του Παγκύπρια εκδήλωση πριν τις εκλογες. Η επιτυχία του συλλαλητηρίου θα είναι το πρώτο σοβαρο προεκλογικο τεστ για το κόμμα και μια πρώτη ένδειξη των διαθέσεων και του ηθικου του κομματικου συνόλου μπροστα στη μεγάλη μάχη των εκλογων.

Η πρόσφατη συμπεριφορά της ηγεσίας του κόμματος, ιδιαίτερα μετα τις πρώτες αποβολες μαρξιστων το περα-

σμένο καλοκαίρι, έχει προκαλέσει μεγάλη απογοήτευση στα μέλη. Οι διωγμοι αγωνιστων, η καταπάτηση

των διαδικασιων, η καχυποψία και οι συνεχεις «δικες» και αποβολες δεν αποτελουν ενθαρρυντικο κλίμα για δουλεια.

Ωστόσο οι εκλογες αποτελουν ένα πολυ ισχυρο κίνητρο για δράση, με αποτέλεσμα την αναπτέρωση του ηθικου και τη δημιουργία διαθέσης για δουλεια. Ταυτόχρονα όσο περισσότερες δυνάμεις ενεργοποιούνται τόσο πιο έντονη γίνεται και η κατακραυγη ενάντια στην διασπαστικη πολιτικη της κομματικης ηγεσίας, τόσο πιο έντονα ακούγονται οι φωνες για απο-

κατάσταση της ενότητας του κόμματος.

Για την Αριστερη Πτέρυγα αυτη η εξέλιξη είναι πολυ σημαντικη και πρέπει με κάθε τρόπο να ενισχυθει. Χωρις να εχουμε αυταπάτες για τις διαθέσεις των γραφειοκρατων, πρέπει να δείξουμε στις μάζες του κόμματος την αναγκαιότητα της ενότητας στη δράση, να βάλουμε μπροστα τους τη σημασία μιας επαναστατικης πολιτικης για την επιτυχία του κόμματος στις εκλογες.

Οι εκλογες που έρχονται

είναι ποιοτικα διαφορετικες απο οποιοσδήποτε προηγούμενες εκλογες στην Κύπρο. Η μεγάλη διαφορά είναι η ανεξάρτητη κάθοδος των αριστερων κομμάτων (ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ) και η διεκδίκηση του μάζιμου αριθμου εδρών στη βουλη. Αυτά γίνεται κυρίως γιατι επιβάλλεται σχεδον απο το εκλογικο σύστημα που ουσιαστικα αποκλείει τις συνεργασίες κομμάτων. Ετσι βρισκόμαστε μπροστα σε εκλογες που μπορεί να φέρουν

(Συνέχεια στη 8 σελίδα)

Επιχειρηματίες και τραπεζίτες πίσω απο την απόπειρα πραξικοπήματος στην Ισπανία

Σύμφωνα με στοιχεία που άρχισαν να βγαίνουν στην επιφάνεια πίσω απο την ανεπιτυχη απόπειρα πραξικοπήματος στην Ισπανία (23 Φεβράρη) βρισκονταν εκτος απο φιλοφρανκικούς στρατιωτικούς και εκατοντάδες πολίτες με πρωτεργάτες γνωστους μεγαλοεπιχειρηματίες και τραπεζίτες.

Οι κύριοι αυτοι προφανως δυσαρεστημένοι με την αποτυχία της «κεντροδεξιάς» κυβέρνησης Σουάρεθ να διαφυλάξει με επιτυχία τα συμφέροντα τους και μη εμπιστευόμενοι την νέα κυβέρνηση κάτω απο τον συνεχιστή του Σουάρεθ Σοτέλο θέλησαν να ανεβάσουν στην εξουσία ένα δικτατορικό καθεστώς για να χτυπήσουν πιο αποτελεσματικά την εργατική τάξη και τις πολιτικές και συνδικαλιστικές της οργανώσεις.

Αυτο έγινε κατορθωτο αφού η «δημοκρατική» κυβέρνηση του Σουάρεθ δεν θέλησε να χτυπήσει καίρια τα Φρανκικά κατάλοιπα στο στρατο, την αστυνομία και το κράτος — πράγμα που θυμίζει Ελλάδα και Κύπρο μετα το 1974 και μέχρι σήμερα.

Οι καπιταλιστες όμως και οι στρατιωτικές τους μαριονέτες έπεσαν έξω στους υπολογισμούς τους. Γιατι όσο και να κατάφεραν οι δυνάμεις της αντίδρασης να ανασυνταχουν μετα το θάνατο του Φράνκο συσπειρωμένοι γύρω απο το κόμμα του Σουάρεθ είχαν τώρα να αντιμετωπίσουν ένα ανερχόμενο εργατικό κίνημα δυνατό κι αγωνιστικό. Μόλις πριν λίγους μήνες το κίνημα αυτο είχε κατορθώσει για πρώτη φορά στην

Ισπανία, να σταματήσει φασιστική διαδήλωση στην Άλοβα, μετα απο μεγαλειώδη κινητοποίηση.

Οι πιο συντετοι λοιπον αστοι πολιτικοι και πολλοι στρατιωτικοι μαζί με το βασιλιά Χουαν Κάρλος υπολόγισαν καλά πως το ισοζύγιο δυνάμεων δεν επέτρεπε μια ένοπλη αναμέτρηση με την εργατική τάξη. Για να γίνει αυτο κατορθωτο ξέρουν πως θα χρειαστουν πολλές ήττες του κινήματος και ανάλωση πτώση του ηθικου της εργατικής τάξης. Έτσι δεν εννόησαν το πραξικόπημα που τελικά κατάληξε σε κωμικοτραγική οπερέττα.

Τα πράγματα όμως δεν είναι καθόλου αστεία.

Η αποτυχία των εργατικών κομμάτων της Ισπανίας (Σοσιαλιστικό εργατικό - P.S.O.E., και Κομμουνιστικό - P.C.E.) να προσφέρουν ένα επαναστατικό πρόγραμμα στην εργατική τάξη που τα αγάλιασε με αποφασιστικότητα μετα το θάνατο του Φράνκο, για το ξήλωμα των καταλοίπων του Φρανκισμού και τη λύση των πολλαπλών κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων της χώρας (η Ισπανία έχει ένα απο τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στην Ευρωπη ενώ συντηράσσεται καθημερινά

απο το πρόβλημα των εθνικών μειονοτήτων) έδωσε φτερα στους κεφαλαιοκράτες και τους αντιδραστικούς κρατικούς μηχανισμούς που ανασυντάσσονται και χτυπούν πίσω.

Η ανεχτικότητα του κράτους στον φασισμό τινάζει στον αέρα τις θεωρίες για «ουδετερότητα» του αστικού κράτους και βάζει μπροστα στο εργατικό κίνημα τη βασική ευθύνη για την κάθαρση. Γιατι όπως αποδεικνύεται ακόμα μια φορά οι χρηματοδότες των φασιστών βρίσκονται στα ανώτερα συμβούλια των μεγάλων εταιρειών και τραπεζών όπως ακριβως συνέβηκε και στην περίπτωση του Χίτλερ και του Φράνκο.

Κι αυτο είναι το κυριώτερο μάθημα απο το ανεπιτυχη πραξικόπημα της Ισπανίας. Μόνο η εργατική τάξη βασισμένη στη δική της ανεξάρτητη δύναμη και οργάνωση μπορεί να σταματήσει την ανάπτυξη του φασισμού που παραδοκει για να σφαγιάσει και πάλι τους εργάτες μόλις απειληθεί το καπιταλιστικό σύστημα και αφού το επιτρέψουν οι συνθήκες.

Η ανάπτυξη των Μαρξιστικών δυνάμεων μέσα στις συντεχνίες και μέσα στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (το 1979 ο αρχηγος του Γκονζάλες απότυχε σε συνέδριο να αφαιρέσει απο το καταστατικό του κόμματος αναφορά στο Μαρξισμό) και το κομμουνιστικό κόμμα, παρα τη δεξιά στροφή της ηγεσίας αυτών των κομμάτων, είναι μια μόνο ένδειξη πως

Πίσω απ' τον Φράγκο, το Μουσολίνι, το Χίτλερ και άλλους, οι ίδιοι πάντα, Οι ίδιοι πάντα καπιταλιστες στόχο τους έχουν εσένα εργάτη (Λ. Κηλαηδόνη, «απλα μαθήματα πολιτικής οικονομίας»)

τόσο τα μαθήματα της Ισπανικής Επανάστασης (31-36) όσο και τα μαθήματα του τύπου της 23ης του Φεβράρη ριζώνουν βα-

θεια στη συνειδηση των εργατικών μαζων και τις ατσαλώνουν στην πάλη για το σοσιαλισμο. Δέλτα Μι.

ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ: ΑΠΕΤΥΧΕ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το αποτυχων πραξικόπημα των εξόριστων Μαυριτανών συνταγματάρχων και των Μαροκινών στρατιωτών έχει άμεση σχέση με το τι συμβαίνει στη γειτονική Σαχάρα.

Με μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση θα καταλάβουμε τη πορεία των πραγμάτων.

Όταν η Ισπανία αποχώρησε απο τη Σαχάρα η περιοχή διαμοιράστηκε στη Μαυριτανία και το Μαρόκο. Όμως ο αγώνας του Πολισάριο - του απελευθερωτικού Μετώπου των κατοίκων της Σαχάρας (Σαχράουι) - ανάγκασε σε κάποιο στάδιο τη στρατιωτική κυβέρνηση της Μαυριτανίας να συνθηκολογήσει μπροστα στο φόβο της εσωτερικής εξέγερσης και ανατροπής εξ αιτίας της επέκτασης της δράσης του Πολισάριο και στο έδαφος της Μαυριτανίας. Στη Μαυριτανία στάθμεβαν απο κάποιο χρονικό διάστημα και μετα Μαροκίνα «συμμαχικά» στρατεύματα προς ενίσχυση του Μαυριτανικού στρατου.

Μετα τη συνθηκολόγηση απο πλευρας Μαυριτανίας και της αναγνώρισης της αναξαρτησίας της Σαχάρας

και του Πολισάριο το Μαρόκο είχε να αντιμετωπίσει μόνο το σύνολο της δύναμης του Πολισάριο. Αποτέλεσμα αφτου ήταν μια σειρά σημαντικές στρατιωτικές (και πολιτικές) ήττες που έφτασαν μέχρι και σε μάχες στο ίδιο το Μαρόκο. Μπροστα στο αδιέξοδο που βρέθηκε το καθεστώς του βασιλιά Χασαν προσπάθησε κατ' αρχη να κτυπήσει μέσω Αλγερινου εδάφους τις βάσεις εξόμησης του Πολισάριο. Μετα απ' αφτη του την αποτυχία και τις συνεχιζόμενες ήττες φαίνεται ότι ο Χασαν προσανατολίστηκε στο ξανασπρώξιμο της Μαυριτανίας στο πόλεμο. Έ-

τσι αξιοποιώντας τα Μαροκίνα στρατεύματα που σταθμεύουν στη Μαυριτανία και τις διασυνδέσεις του στο μαυριτανικό στρατο έσπρωξε τα πράγματα στο πρόσφατο πραξικόπημα.

Φαίνεται ότι τα πράγματα σκουρέβουν για το αντιδραστικό καθεστώς του Μαρόκου καθώς οι νίκες του ΠΟΛΙΣΑΡΙΟ έρχονται η μια μετα την άλλη σ' όλα τα πεδία. Οι επιπτώσεις του παρατεινόμενου πολέμου στο εσωτερικό του Μαρόκου ή θ' αναγκάσουν το καθεστώς σε αποχώρηση ή και σε πτώση.

Πέτρος.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΥΠΕΔΠ Για τις συνθήκες ζωής στις φυλακές

Η Επιτροπή Υπεράσπισης των Πολιτικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων του Πολίτη, καταγγέλλει στο λαο την αντιδημοκρατική και ασυνεπή στάση της Κυπριακής Κυβέρνησης σχετικά με το δικαίωμα επίσκεψης και διερεύνησης των συνθηκών ζωής στις Κεντρικές Φυλακές.

Τα συγκεκριμένα γεγονότα έχουν ως ακολούθως:

α) Μετα απο καταγγελίες στον τύπο και στην ίδια την επιτροπή σχετικά με τις συνθήκες κρατήσεως στις Κ.Φ. η επιτροπή θεώρησε καθήκον της να ζητήσει άδεια επίσκεψης στις Κ.Φ. με σκοπο «μια πιο αντικειμενική πληροφόρηση».

β) Το Υπουργείο Δικαιοσύνης απάντησε ότι κατ' αρχην δεν αποδεχόταν να δώσει άδεια για μια τέτοια επίσκεψη, κάλεσε όμως την επιτροπή σε συνάντηση για συζήτηση του θέματος.

γ) Στην συνάντηση που πραγματοποιήθηκε πήραν μέρος ο Διευθυντής του Υπ. Δικαιοσύνης ο Διευθυντής των Κ.Φ. και τριμελής αντιπροσωπεία της ΕΥΠΕΔΠ. Αφου συζητήθηκαν διεξοδικα τα επιχειρήματα και οι επιφυλάξεις του Υπ. Δικαιοσύνης, συμφωνήθηκαν, πρώτο, να επιτραπεί επίσκεψη για εξακρίβωση των αντικειμενικών συνθηκών ζωής των κρατουμένων (χωρίς όμως το δικαίωμα συνομιλίας με αυτούς στην διάρκεια της επίσκεψης), δεύτερο ότι μια τέτοια συνομιλία θα ήταν δυνατή σε περίπτωση που οι ίδιοι οι κρατούμενοι θα έστελλαν πρόσκληση σε αντιπροσώπους της επιτροπής.

δ) Παρα την συμφωνία το Υπ. Δικαιοσύνης υπανέκωψε εκ των υστέρων χωρίς καμμία δικαιολογία, προβάλλοντας επιχειρήματα τα οποία είχαν συζητηθεί και υπερπηδηθεί προηγουμένως.

Η ΕΥΠΕΔΠ καταγγέλλει την υπαναχώρηση και ασυνέπεια της κυβέρνησης. Καταγγέλλει επίσης την αντιδημοκρατικότητα της απαγόρευσης αυτής, τονίζοντας ότι οποιαδήποτε οργάνωση που έχει σαν σκοπο της την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, πρέπει να έχει δικαίωμα να διερευνα καταγγελίες για παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών.

Αν πράγματι οι συνθήκες ζωής είναι τόσο καλές όσο ισχυρίζεται η κυβέρνηση τότε γιατί δεν επιτρέπει μια τέτοια επίσκεψη;

ΕΥΠΕΔΠ

ΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Α. ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία έχει μπει σε μια περίοδο κρίσης που συνεχώς φαίνεται να βαθύνει. Η παλιά γνωστή συνταγή των κυβερνητικών δαπανών σε περιόδους κρίσης, που δοκιμαστική στο παρελθόν με κάποια επιτυχία, έχει πια καταντήσει άχρηστη. Γιατί σήμερα όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα της ανεργίας και της υποαπασχόλησης, αλλά οδηγεί σε ολοένα αυξανόμενους ρυθμούς πληθωρισμού.

Οι ρυθμοί αύξησης του εθνικού εισοδήματος στις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες έχουν μειωθεί τόσο σημαντικά που-συνδυαζόμενοι με την τεχνολογική εξέλιξη-δημιουργούν όλο και περισσότερους αριθμούς ανέργων. Τα περιθώρια για παραχωρήσεις στους εργαζομένους μειώνονται αισθητά σε βαθμό που καταντούν ανύπαρχτα, γιατί και στις περιπτώσεις που φαινομενικά γίνονται παραχωρήσεις γρήγορα εξανεμίζονται από την άνοδο στις τιμές.

Ο ιμπεριαλισμός, μια βασική διέξοδος στην ανάγκη του καπιταλισμού για συνεχή συσσώρευση, συνεχίζει την εκμετάλλευση των υπανάπτυχτων οικονομιών, αλλά συνεχώς προσκορπεί στους αγώνες των απελευθερωτικών κινήσεων και των μαζών των φτωχών χωρών καθώς και στην αυξανόμενη στρατιωτική δύναμη της Σοβιετικής Ένωσης.

Οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αφού πέρασαν για πολλά χρόνια μέσα από μια διαδικασία ραγδαίας οικονομικής ανάπτυξης επιδεικνύουν σήμερα σημάδια οικονομικής στασιμότητας. Το συγκεντρωτικό γραφειοκρατικό σύστημα διοίκησης της οικονομίας αφού κατάφερε να βγάλει τις οικονομίες των χωρών τούτων από το αδιέξοδο της υπανάπτυξης και της στέρησης, αδυνατεί πια να δώσει πέρα ωθηση στην οικονομική και κοινωνική εξέλιξη. Οι γραφειοκρατικές σπατάλες που συνεπάγεται το συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης της οικονομίας είναι πια ένα τεράστιο τίμημα που καταβάλλουν οι λαοί τούτων των χωρών, για να διατηρείται το σύστημα. Η πολιπλοκότητα της σύγχρονης παραγωγικής διαδικασίας, η ανάγκη για ακριβή διεύθυνση των αναγκών των πολιτών καθιστούν σήμερα το γραφειοκρατικό μοντέλο ανίκανο να ανταποκριθεί και να προσφέρει στην οικονομική και κοινωνική πρόοδο. Τα πρόσφατα γεγονότα της Πολωνίας αποτελούν σαφή ένδειξη της κατάστασης.

Συνολικά η υφήλιος μαστίζεται από μια ανήσυχη αστάθεια με αυξανόμενες τοπικές εντάσεις που κατά καιρούς ξεπερνούν τα τοπικά όρια και παίρνουν διεθνείς προεκτάσεις.

Ο χώρος του Τρίτου Κόσμου έχει δει πρόσφατα σημαντικές αλλαγές. Σε πολλές περιπτώσεις τα απελευθερωτικά κινήματα έθεσαν τέρμα στον εξαρτημένο καπιταλισμό και την επικράτεια των γαιοκτημόνων, υιοθετώντας ένα συγκεκριμένο σύστημα σχεδιοποίησης της οικονομίας με την βοήθεια - άμεση - της Σοβιετικής Ένωσης. Η πορεία οικονομικής ανάπτυξης στην οποία εισέρχονται οι χώρες τούτες γίνεται σε βάρος της δημοκρατικής συμμετοχής των μαζών στην πολιτική κοινωνική και οικονομική διαχείριση.

Σε πολλές περιπτώσεις τα απελευθερωτικά κινήματα βρίσκονται μπροστά στο αντικειμενικό δίλημα της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και της εξάρτησης από τη Σοβιετική Ένωση. Η αδυναμία του αναίμικου καπιταλισμού των χωρών τούτων να επιλύσει τα προβλήματα της υπανάπτυξης, φυσιολογικά ωθεί τα κινήματα τούτα προς την κατεύθυνση της Σοβιετικής Ένωσης.

Η τάση τούτη θα συνεχιστεί - ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των μικρών χωρών όπου ο βαθμός αυτόρκειας τους αλλά και η δυνατότητα αντίστασης τους απέναντι στον έλεγχο των υπερδυνάμεων είναι περιορισμένη-ενώσων δεν μπορούν να βασιστούν πάνω στην προοπτική της βοήθειας από μια σοσιαλιστική επανάσταση στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες και φυσικά από μια επαναστατική αλλαγή στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Σήμερα, όμως, ύστερα από ένα εικοσάχρονο περίπου κύκλο ανόδου του καπιταλισμού, η προοπτική τούτη δεν είναι εξωπραγματική. Αντίθετα μάλιστα η τρέχουσα οξυμένη κρίση των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών χωρών καθώς και η υφεση στις οικονομίες των χωρών της Α. Ευρώπης, παρουσιάζουν τις αναγκαίες αντικειμενικές προϋποθέσεις για ένα ριζικό παγκόσμιο κοινωνικό μετασχηματισμό.

Μέσα σε τούτα τα πλαίσια οι επαναστατικές δυνάμεις ολοκλήρου του κόσμου μπορούν σήμερα να βρουν τρόπους επαφής και πρακτικής αλληλεγγύης, μιας αλληλεγγύης που ξεπηδάει από την ολοένα και πιο καθαρή συνείδηση των μαζών πως ο αρωστος καπιταλισμός δεν μπορεί να δώσει λύση στα πολλαπλά προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας.

Β. ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Ο κυπριακός καπιταλισμός αναπτύχθηκε στην δεκαετία του 1960 παράλληλα και σε άμεση σύνδεση και σχέση με την παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία. Η αρχουσα τάξη που ξεπήδησε σαν αποτέλεσμα της ανάπτυξης τούτης προχώρησε χέρι με χέρι τον διεθνή ιμπεριαλισμό.

Η αρχουσα τάξη της Κύπρου δεν κατάφερε να δώσει λύση στο εθνικό πρόβλημα που προέκυπτε από την ύπαρξη δύο εθνικών κοινοτήτων, ούτε μπόρεσε να αντισταθεί ουσιαστικά στον ιμπεριαλισμό που δούλευε για τη διχοτόμηση του νησιού.

Έτσι, με την ξενοκίνητη δράση εξτρεμιστικών σωβινιστικών ομάδων και από τις δύο πλευρές, με αποκορύφωμα το πραξικόπημα της χούντας του 1974 σε συνδυασμό με την επιδρομή της Τουρκίας, ο διαχωρισμός των δύο κοινοτήτων έγινε κατορθωτός. Η κατεχόμενη Κύπρος βρίσκεται σήμερα κάτω από τον πλήρη έλεγχο του Τουρκικού στρατού.

Η εκβίαση του κυπριακού ήταν αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών επιδιώξεων για ενταξη της Κύπρου κάτω από τον αμεσότερο στρατηγικό έλεγχο του ΝΑΤΟ, σε σχέση φυσικά με τα δυτικά συμφέροντα στο χώρο της Μέσης Ανατολής. Από την άλλη ο συσχετισμός των δυνάμεων ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελλάδα, η μεγάλη στρατηγική σημασία της πρώτης και η διακυβέρνηση της δεύτερης από μια πλήρως υποτέλη στρατιωτική δικτατορία ήταν ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας που καθόρισε τη διχοτόμηση σαν τον στόχο των ιμπεριαλιστικών σχεδίων.

Σήμερα το αδιέξοδο στο κυπριακό πρόβλημα διατηρείται από το συσχετισμό των

δυνάμεων στην περιοχή και από την αδυναμία, βασικά της ελληνικής πλευράς να επιφέρει αλλοιώσεις στα κατοχικά δεδομένα.

Η απώλεια, όμως, για τις ΗΠΑ και τους δυτικούς του Αφγανιστάν και του Ιράν μαζί με την αποδυνάμωση του Ισραήλ στην περιοχή αυξάνουν τη σημασία που θα είχε για τους ιμπεριαλιστές ένας διακανονισμός προς όφελος τους του κυπριακού προβλήματος. Εχοντας υπόψη την εσωτερική κατάσταση στην Τουρκία και την αδυναμία της ελληνοκυπριακής πλευράς, οι ιμπεριαλιστές θεωρούν πως πρωταρχικά πρέπει να εξαγάγουν νέες υποχωρήσεις από την κυπριακή κυβέρνηση. Για τούτο οι κύκλοι των εκβιασμών και των πιέσεων πρέπει να αναμένονται ότι στα επόμενα χρόνια θα ενταθούν.

Σε ένα άλλο επίπεδο το κυπριακό πρόβλημα συναρτάται με τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στην Ελλάδα, την Τουρκία και τη Μέση Ανατολή. Η ενίσχυση των προοδευτικών δυνάμεων και κινήσεων σε τούτες τις χώρες υποβοηθά άμεσα τον αγώνα του κυπριακού λαού για απελευθέρωση.

Γ. ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΠΕΥΛΕΘΕΡΟΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ο απελευθερωτικός αγώνας του κυπριακού λαού, κάτω από την καθοδήγηση της δεξιάς, έχει σήμερα υποβιβαστεί σε μια υποίτη διπλωματική διαδικασία στα δυτικά παζάρια. Η κατάσταση τούτη δεν αλλοιώνεται με τις συχνές αναφορές στο ρόλο του ΟΗΕ. Ο ΟΗΕ είναι στην καλύτερη περίπτωση ένα φορομ συζήτησης ανάμεσα σε αντιπροσώπους κυβερνήσεων, που στη μεγάλη πλειοψηφία τους πολύ λίγο εκπροσωπούν τους λαούς τους. Η σημασία του ΟΗΕ είναι για τον κυπριακό λαό δευτερεύουσα, μια που δεν μπορεί εξ αντικειμένου να δώσει λύση στα προβλήματα.

Συναφώς πρέπει να αναφερθεί πως το περιεχόμενο του αγώνα δεν συνίσταται σε ατερμονες συνομιλίες των εκπροσώπων μιας δεξιάς κυβέρνησης της Κύπρου με τους εκπροσώπους-ανδρείκελα της αρχουσας τάξης της Τουρκίας, που είναι και οι φορείς της διχοτομικής πολιτικής της Κύπρου. Μια τέτοια πορεία, κάτω από την αναποφευχτή πίεση των ιμπεριαλιστών, καταλήγει σε σταδιακές υποχωρήσεις.

Γύρω από το ζήτημα τούτο, διάφορες παρατάξεις και κόμματα της δεξιάς συζητούν πάνω στην οριοθέτηση των υποχωρήσεων καθώς και γύρω από το ποσο δεχτική στις δυτικές πιέσεις πρέπει να είναι η κυπριακή κυβέρνηση.

Από την πλευρά της αριστεράς, έχοντας υπόψη την πολιτική πρακτική των ηγεσιών των αριστερών κομμάτων, έχει αφαιρεθεί από τον απελευθερωτικό αγώνα το σοσιαλιστικό του περιεχόμενο. Έτσι, στην καλύτερη περίπτωση, ο αγώνας τούτος παίρνει τη μορφή ενός αντιιμπεριαλιστικού εθνικισμού.

Το πρόβλημα της απελευθερωτικής διαδικασίας και του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού τίθεται από όλες τις αριστερές δυνάμεις στην Κύπρο διαζευκτικά. Και ιεραρχείται σαν πρώτος ο απελευθερωτικός αγώνας, ενώ η σοσιαλιστική λύση μπαίνει στο ψυγείο σαν πρόβλημα του απώτερου μέλλοντος. Από τούτη τη θέση προκύπτει και το συμπέρασμα για μια πλατεία ενότητα στην οποία περιλαμβάνονται και οι αστοί ή μέρος των αστών που θεωρούνται πατριώτες.

Τούτο, όμως, αποτελεί ψευδοπρόβλημα και ένα βολικό διαχωρισμό για τη δικαιολόγηση και συνέχιση μιας χρεωκοπημένης πολιτικής. Γιατί το ζήτημα δεν μπαίνει διζευκτικά: απελευθέρωση ή σοσιαλισμός, η εστώ πρώτα απελευθέρωση και μετά σοσιαλισμός.

Το κυπριακό πρόβλημα είναι ενιαίο και ενωμένο με την εποχή του. Είναι ένα «μικρο» πρόβλημα και μια μορφή του μεγάλου αγώνα της παγκόσμιας εργατικής τάξης και των άλλων καταπιεσμένων ενάντια στον καπιταλισμό. Πιο συγκεκριμένα πρέπει να αναφερθεί πως η ντόπια αστική τάξη συντηρείται και εξαρτάται σαν ο φτωχός συνεταίρος από τον διεθνή ιμπεριαλισμό. Οι διαφορές που πιθανόν κατά καιρούς να έχει μαζί του είναι δευτερεύουσας σημασίας μπροστά στην παγκόσμια σύγκρουση των εργαζομένων με τους κεφαλαιοκράτες.

Αναπόφευχτα, λοιπόν, οι αστοί οδηγούν το κυπριακό από υποχώρηση σε υποχώρηση εφ' όσον βρίσκονται αυτοί στο τιμόνι.

Επιπρόσθετα δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος για επανένωση της Κύπρου, από την προοπτική εκείνη που θα συνενώσει τα συμφέροντα των εργαζομένων των δύο κοινοτήτων. Και η προοπτική τούτη είναι η σοσιαλιστική προοπτική.

Έτσι, ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας έχει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Πρώτιστα δεν είναι ένας εθνικιστικός πόλεμος.

Είναι ο αγώνας των μαζών ελληνοκυπριακών και τουρκοκυπριακών ενάντια στην καταπίεση των ντόπιων καπιταλιστών και των ξένων πατρώνων τους.

Δ. ΤΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ Ε/Κ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Μέσα στις τωρινες συνθήκες που χαρακτηρίζονται: α) από τη ντε φάκτο διχοτόμηση του νησιού, β) το γεωγραφικό διαχωρισμό των δύο βασικών κοινοτήτων και γ) την εξάρτηση των κυπρίων κεφαλαιοκρατών από τον δυτικό ιμπεριαλισμό, ο απελευθερωτικός αγώνας δεν μπορεί να συλληφθεί συγκεκριμένα παρα μέσα από τη διαδικασία της ενοποίησης των εργαζομένων και των άλλων καταπιεσμένων στρωμάτων - ένα κοινό αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Το ενιαίο μέτωπο των εργαζομένων δεν στηρίζεται σε χιμαιρικές επιθυμίες μικροαστών διανοουμένων, αλλά στη λογική της ίδιας της πραγματικότητας. ▶

Η άρχουσα τάξη της Κύπρου δεν είναι σε θέση να φέρει σε πέρας ένα απελευθερωτικό αγώνα. Και οι αστοι της τουρκοκυπριακής κοινότητας δεν επιθυμούν την επανένωση των δύο κοινοτήτων φοβούμενοι την ισχύ των ελληνοκυπρίων καπιταλιστών.

Η δύναμη του κατοχικού στρατού σαν επιδρομικού οργάνου αλλά και σαν οργάνου καταπίεσης των τουρκοκυπρίων εργαζομένων, μπορεί μόνον να διαβρωθεί κάτω από την πίεση των ιδίων των τουρκοκυπρίων. Για να φτάσει, όμως, το ενιαίο μέτωπο ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εργαζομένων απαιτείται μια ξεκάθαρη προοπτική για ανθρώπινη απελευθέρωση και απαλλαγή από τον εθνικισμό. Μια τέτοια πορεία περνά μέσα από ένα πρόγραμμα πλατειών κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, που θα εγγυούνται την απαλλαγή από την καταπίεση, οικονομική και πολιτική, και θα σφυρηλατήσουν την ενότητα όλων των εργαζομένων πάνω στη βάση της κοινότητας των συμφερόντων τους.

Η ενότητα της Ελληνοκυπριακής αριστερας

Το χτίσιμο του αντιιμπεριαλιστικού μετώπου ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων προϋποθέτει την ενότητα της ελληνοκυπριακής αριστερας. Μέχρι στιγμής η ηγεσία της ελληνοκυπριακής αριστερας δεν αποδέχεται μια τέτοια προοπτική και προτιμά να ακολουθεί μια στενοκομματική προσέγγιση στα πράγματα, πρωταρχικά γιατί φοβάται την επαναστατική δυναμική που θα εξαπόλυε η πολιτική τούτη, που θα έβαζε μια για πάντα τη ρεφορμιστική πολιτική της.

Έτσι άμεσο καθήκον είναι η πίεση πάνω σ' αυτές τις ηγεσίες ν' αποδεχτούν την ιδέα της ενότητας της αριστερας με προοπτική την οικοδόμηση του αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους τουρκοκυπρίους.

Και η πίεση τούτη δεν μπορεί να προέλθει παρα μόνο από την αριστερή βάση των κομμάτων τούτων.

Έτσι η συνεργασία στη βάση είναι μια ιστορική αναγκαιότητα που μπορεί να υλοποιηθεί σε διάφορους μαζικούς χώρους, είτε αυτοί είναι συνδικαλιστικοί χώροι, χώροι δουλειάς, πολιτιστικοί σύλλογοι κ.λ.π. Παράλληλα, μια τέτοια συνεργασία πρέπει να προωθείται και με τα Τ/Κ κόμματα και οργανώσεις, όπως για παράδειγμα τα συνδικάτα. Η πάλη για την ενότητα τούτη εκφράζει σε μεγάλο βαθμό την επιθυμία των εργαζομένων και του λαού των δύο κοινοτήτων που επιθυμεί την επαναπροσέγγιση. Στόχος πρέπει να είναι ο καθορισμός μιας κοινής λύσης του κυπριακού που θα προωθηθεί αντίστοιχα μέσα στις δύο κοινότητες.

Ωστόσο είναι φυσικό πως η συνεργασία μιας παγκύπριας αριστερας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί αόριστα, ούτε να γίνει πάνω σε μια ρομαντική βάση ενότητας χωρίς μια ξεκαθαρισμένη προοπτική αγώνα.

Ε. ΤΟ ΜΙΝΙΜΟΥΜ ΚΟΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΣΑ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αναπόφευχτα προβάλλει η ανάγκη της ενότητας δράσης πάνω στη βάση ενός μίνιμουμ κοινού προγράμματος.

Μιλώντας για μίνιμουμ κοινό πρόγραμμα δράσης, πρέπει να ξεκαθαριστεί πως πρέπει να υπερβληθεί η αοριστία γύρω από μια τέτοια έννοια. Γιατί με αφορμή την πλατεία λαϊκή επιθυμία για ενότητα ενόψει του πάγιου ιμπεριαλιστικού κινδύνου, προβάλλεται από διάφορες πλευρές η προβολή της ιδέας του κοινού προγράμματος με τέτοια ασάφεια, ώστε να περικλείει και την δυνατότητα συνεργασίας ακόμα και με αντιδραστικές δεξιές δυνάμεις.

Μια τέτοια αντιμετώπιση της ιδέας του κοινού προγράμματος αποτελεί στην ουσία αποδοχή της προοπτικής της άρχουσας τάξης, που προνοεί λύση του προβλήματος δια μέσου υποχωρήσεων απέναντι στον ιμπεριαλισμό.

Το κοινό πρόγραμμα, λοιπόν, είναι ένα ριζοσπαστικό αντιιμπεριαλιστικό πρόγραμμα, με βασικά στοιχεία την εξάλειψη των υφιστάμενων κοινωνικών δομών που δένουν αντικειμενικά την Κύπρο στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύμπλεγμα, και οδηγούν, άρα, σταδιακά αλλά σταθερά στην διχοτόμηση του νησιού. Επομένως, χαρακτηριστικά στοιχεία του κοινού προγράμματος είναι ο αντιιμπεριαλιστικός του χαρακτήρας, που αποσκοπεί στο ν' αφαιρέσει από τα χέρια της δεξιάς την καθοδήγηση του απελευθερωτικού αγώνα.

ΣΤ. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ Ι. Η ΣΧΕΔΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ιδιωτική καπιταλιστική οικονομία δένει, ανεξάρτητα από την επιθυμία του λαού, αποτελεσματικά την κυπριακή οικονομία στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό άρμα. Η ασπική τάξη που παράγεται γίνεται φορέας των οικονομικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Παράλληλα το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων γίνεται έρμαιο στα σκαμπανεβάσματα της παγκόσμιας οικονομίας. Ο χαρακτήρας της κυπριακής οικονομίας είναι τέτοιος που παράγει τον παρασιτισμό και αναιρεί τις δυνατότητες μακροπρόθεσμης και σταθερής ανάπτυξης στο βαθμό που τούτο είναι δυνατό. Διεθνείς και γεωγραφικές συγκυρίες στην περιοχή έδωσαν στο πρόσφατο παρελθόν στον κυπριακό λαό ένα υποφερτό βιοτικό επίπεδο, που τώρα βρίσκεται υπό συνεχή απειλή. Ο τουρισμός, οι βρετανικές βάσεις, οι στρατοί του ΟΗΕ, οι ξένες βοήθειες, οι ξένες εταιρείες που εγκαταστάθηκαν στο τόπο ύστερα από τη Λιβανική κρίση παρέσχον ένα σεβαστό ποσο ξενουπνυλλάγματος που βοήθησε στη χρηματοδότηση των εισαγωγών, του προγράμματος για τη στέγαση των προσφύγων κ.α. Πολλοί απ' αυτούς τους παράγοντες αρχίζουν τώρα να μειώνονται σε σημασία, η αδύναμη και καθυστερημένη τεχνολογικά βιομηχανία δυσκολεύεται να επιβιώσει χωρίς την καθήλωση των μεροκαμάτων, ενώ η αγροτία νιώθει ολοένα και πιο έντονα τις επιπτώσεις των προστατευτικών περιορισμών της ΕΟΚ.

Η ιδιωτική εκμετάλλευση των οικονομικών πόρων αποστερεί την κυπριακή κοινωνία από το οικονομικό υπόβαθρο του αγώνα. Η αντοχή του λαού δοκιμάζεται σοβαρά μεγάλα κομμάτια της εργατικής και του αγροτικού κόσμου οδηγούνται στη μετανάστευση. Η έλλειψη σταθερότητας στην οικονομία είναι ένας επιπρόσθετος παράγοντας που οδηγεί στην ηθική εξουθένωση. Το σημαντικότερο, όμως, στοιχείο είναι ο μοχλος πίεσης που διαθέτει ο ιμπεριαλισμός σαν αποτέλεσμα της οικονομικής διείσδυσης στη Κύπρο.

Σε ιδεολογικό επίπεδο προωθείται το κλίμα της απόγνωσης, της αδυναμίας, και της αναμονής κάποιων ευεργετών από το εξωτερικό, τους οποίους πρέπει ο τόπος να εκλιπαρεί για να επιλύσουν ευνοϊκά το κυπριακό.

Η σχεδιοποίηση της οικονομίας θα αποτρέψει πολλούς από τους πιο πάνω αρνητικούς παράγοντες: θα οδηγήσει σε μια ισορροπημένη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη. Θα διασφαλίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Θα επιτρέψει την εξασφάλιση πόρων για την άμυνα. Και τέλος θα τονίσει στις τουρκοκυπριακές μάζες πως η εκμετάλλευση έχει λήξει, πως τα συμφέροντα τους είναι ταυτόσημα μ' εκείνα της πλειονότητας του κυπριακού λαού.

2. Η ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Οι τράπεζες δρουν σήμερα ολιγοπωλιακά, είναι σε μεγάλο βαθμό δεμένες με το ξένο κεφάλαιο και συντηρούν με την πολιτική τους τον παρασιτικό χαρακτήρα της οικονομίας.

Οι τράπεζες χρηματοδοτούν τις εισαγωγές πολυτελών και άχρηστων ειδών, λυμψώνονται τις αποταμιεύσεις του μικροκαταθέτη, ενώ αποφεύγουν τη χρηματοδότηση παραγωγικών μονάδων μακροπρόθεσμης απόδοσης γιατί δεν τις θεωρούν αρκετά γι αυτές επικερδείς.

Οι τραπεζικοί υπάλληλοι είναι σε θέση να διαχειρίζονται και να διευθύνουν τις τράπεζες, όχι κάτω από την καθοδήγηση ενός συμβουλίου κεφαλαιοκρατών όπως γίνεται τώρα, αλλά κάτω από την καθοδήγηση ενός κεντρικού σώματος σχεδιοποίησης της οικονομίας.

3. Η ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΟΛΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Οι μονοπωλιακές βιομηχανικές μονάδες θα τεθούν κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων. Ο έλεγχος των μονοπωλίων θα επιτρέψει σχεδιοποίηση της οικονομίας, τον έλεγχο των επενδύσεων και παράλληλα τον έλεγχο των τιμών.

Οι άνθρωποι που απασχολούνται σ' αυτές τις βιομηχανικές μονάδες είναι σε θέση να τις διαχειριστούν αποτελεσματικά, χωρίς την καταπίεση του κεφαλαιοκράτη ιδιοκτήτη. Η διοίκηση των βιομηχανιών τούτων θα ανατεθεί σε εργοστασιακές επιτροπές των εργαζομένων με δημοκρατική λειτουργία.

Παράλληλα το κράτος πρέπει να κατανέμει επιπρόσθετους πόρους για επενδύσεις σε παραγωγικούς τομείς, μέσα στα πλαίσια της γενικότερης πολιτικής για ισορροπημένη οικονομική ανάπτυξη.

4. ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

Οί βιοτεχνίες, τα εργαστήρια, οι μικρές βιομηχανικές μονάδες θα αφεθούν να λειτουργήσουν ελεύθερα για όσο καιρό το θεωρούν αναγκαίο.

5. Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το εισαγωγικό εμπόριο θα τεθεί κάτω από τον άμεσο έλεγχο του κράτους, για να αποτραπεί η αυθαίρετη εισαγωγή άχρηστων ειδών και η διαμόρφωση της ζήτησης και «γούστων» από τις πολυεθνικές εταιρείες και τους διαφημιστικούς οργανισμούς των μονοπωλίων.

Τούτο προϋποθέτει την ίδρυση κρατικού φορέα εισαγωγών που θα λειτουργεί με κριτήρια τις ανάγκες της οικονομίας, των επενδύσεων, της τεχνολογικής ανάπτυξης, των αναγκών των βιομηχανιών αλλά και του καταναλωτή.

Ο οργανισμός τούτος αλλά και η γενικότερη παραγωγική διαδικασία πρέπει να είναι ευαίσθητοι στις επιθυμίες των καταναλωτών.

Τα μέτρα τούτα δεν σημαίνουν την κατάργηση των μαγαζατόρων και των μικρών εμπορικών οίκων. Κατάστημα με ολιγαριθμό προσωπικό θα λειτουργούν πάνω σε βάση ιδιωτική, για να διευκολύνουν το σύστημα διάθεσης των εμπορευμάτων και την εξυπηρέτηση του καταναλωτή. Οι εμπορικοί τούτρι θεσμοί θα τροφοδοτούνται από τον κρατικό φορέα καθώς και από τη ντόπια βιομηχανία.

Ένας παράλληλος κρατικός φορέας εξαγωγών θα υποβοηθήσει την εξαγωγική προσπάθεια και την ανάγκη για εξασφάλιση ξένου συναλλάγματος.

Περίττο να αναφερθεί πως η πολιτική για ένταξη στην ιμπεριαλιστική ΕΟΚ θα εγκαταλειφθεί, γιατί άμεσα υποθηκεύει την οικονομία και την ανεξαρτησία του τόπου στο πολυεθνικό κεφάλαιο.

6. Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ένα μεγάλο κομμάτι του κυπριακού λαού ζει από τις αγροτικές απασχολήσεις. Οι φτωχοί αγρότες θα ενισχυθούν με άμεσα και ριζικά μέτρα.

Οι γεωργικές επενδύσεις και πρώτες ύλες θα πρέπει να παρέχονται σε χαμηλές τιμές. Παράλληλα, οι τιμές των γεωργικών προϊόντων πρέπει να είναι τέτοιες έτσι που να παρουσιάζουν σταθερότητα και να εγγυούνται ένα ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στους αγρότες. Χαμηλότοκα δάνεια θα παραχωρούνται σε αγρότες που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό της γεωργικής παραγωγής.

Η αδρανής γη πρέπει να αποδοθεί στους καλλιεργητές, για να την καλλιεργήσουν πάνω σε βάση συνεταιριστική. Τούτο αφορά τη γη που βρίσκεται στα χέρια των σπεκουλιαδόρων, της εκκλησίας και την χαλίτικη γη.

Το ύδατο ζήτημα που αποτελεί ένα καυτό πρόβλημα για την αγροτική ανάπτυξη θα πρέπει να λυθεί με την ανάληψη από το κράτος επενδύσεων σε αρδευτικά έργα και την κρατικοποίηση των υδατινών πόρων του νησιού. Η κεντρική ανάληψη ευθυνών πάνω στο θέμα θα επιτρέψει την ορθολογιστική ανάπτυξη και κατανομή των υδατινών πόρων. Η χρήση των υδατινών πόρων, από τους γεωργούς και η κατανομή τους θα μπορεί να γίνεται με αμφίδρομη συνεννόηση των αρμοδίων κεντρικών φορέων και συμβουλίων των αγροτών.

Η προσπάθεια για τον αναδασμό της γης θα επισπευθεί για να γίνει δυνατή η δημιουργία βιώσιμων γεωργικών μονάδων.

Για τη διάθεση των γεωργικών προϊόντων απαιτείται ο εκσυγχρονισμός και η εκδημοκρατικοποίηση του συνεργατικού κινήματος. Τα συνεργατικά συμβούλια πρέπει να εκλέγονται από τους αγρότες και να είναι ανα πάσα στιγμή ανακλητά. Ο καθορισμός των τιμών θα γίνεται μέσα στα πλαίσια μιας γενικότερης πολιτικής, ύστερα από συνεννόηση των κεντρικών κρατικών οργάνων και των συνεργατικών συμβουλίων.

7. ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ - ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

Το μίνιμουμ μεροκάματο πρέπει να κατοχυρωθεί. Με βάση τις σημερινές συνθήκες, σαν μίνιμουμ μισθος πρέπει να καθορισθεί το ποσό των £150 μινιαίως.

Οι συντεχνίες, σε σύνδεση με τις εργοστασιακές επιτροπές - σε κρατικοποιημένες επιχειρήσεις και μη - θα είναι οι προαποσπότες των δικαιωμάτων των εργαζομένων κι ένας βασικός φορέας των διεκδικήσεων τους.

Η μείωση των ωρών εργασίας είναι ένα σοβαρότατο αίτημα, γιατί θα επιτρέψει στον εργάτη να αναμειχθεί ενεργά στην πολιτική ζωή του τόπου.

Όμως οι συντεχνίες έχουν ευρύτερα καθήκοντα πέρα από την εξασφάλιση ενός ικανοποιητικού υλικού επιπέδου για τους εργαζομένους. Θα είναι πάντα ανεξάρτητες από το κράτος, και θα αγωνίζονται για την καλύτερη ζωή μέσα στο εργοστάσιο, το κατάστημα και γενικά τους χώρους δουλειάς.

Η δημοκρατική λειτουργία των επαγγελματικών συντεχνιών θα κάνει δυνατό το ρόλο τους σαν εργατικού οργάνου. Τα καταστατικά των επαγγελματικών συντεχνιών πρέπει να προνοούν την άπ' ευθείας δημοκρατία μέσα στα εργοστάσια και στους τόπους δουλειάς, την εκλογή συμβουλίων με ανακλητή ηγεσία και τη λειτουργία διαφόρων τάσεων στους κόλπους των συντεχνιών. Όλες οι επαγγελματικές συντεχνίες θ' ανήκουν σε μια Ενιαία Συνδικαλιστική Ομοσπονδία για να ενώνεται έτσι ουσιαστικά και αποτελεσματικά όλους τους κύριους εργαζομένους. Η ηγεσία της Ενιαίας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας θα είναι ανακλητή και θα εκλέγεται από τους αντιπροσώπους των επαγγελματικών συντεχνιών.

8. ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις της Κυπριακής δεξιάς πως έχει εγκαθιδρύσει «κράτος ευημερίας», η οικονομική κακοδαιμονία που διαρκώς πλήττει ορισμένα τμήματα του πληθυσμού δεν έχει ακόμα εξαλειφθεί. Διάφορα βασικά δικαιώματα του πολίτη, που να κατοχυρώνουν ένα ανεχτό βιοτικό επίπεδο δεν έχουν ακόμα κατοχυρωθεί. Τα ακόλουθα αποτελούν άμεση αναγκαιότητα:

1. Κατοχύρωση του δικαιώματος για εργασία.
2. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
3. Δωρεάν παιδεία σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
4. Αύξηση του αριθμού των στεγών για ηλικιωμένους.
5. Αύξηση του αριθμού των παιδοκομικών σταθμών και διευκολύνσεων εργαζομένων το Αναλογικό Σχέδιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι υπερβολικό. Συνεπώς το σχέδιο πρέπει να αναθεωρηθεί.
7. Το στεγαστικό πρόβλημα εξακολουθεί να είναι οξύ. Οι αντιφάσεις του συστήματος είναι τέτοιες, που, ενώ ένας σημαντικός αριθμός οικιστικών μονάδων είναι αδιάθετος, πολλοί πολίτες δεν έχουν ικανοποιητική στέγη, γιατί δεν διαθέτουν τα αναγκαία ποσά που απαιτεί η αγορά.

Το ζήτημα των κοινωνικών υπηρεσιών είναι δύσκολο να εξανληθεί μέσα στα πλαίσια ενός εγγράφου προγραμματικών αρχών. Όμως η αριστερά πτέρυγα του σ.κ. ΕΔΕΚ θα δημοσιεύσει σύντομα με λεπτομέρεια τις θέσεις της πάνω στο θέμα.

9. ΝΕΟΛΑΙΑ

Η νεολαία βρίσκεται σήμερα στο περιθώριο της πολιτικής ζωής, γιατί η κοινωνία μας της αρνείται ακόμα στοιχειώδη δικαιώματα. Το δικαίωμα ψήφου στα 18 χρόνια πρέπει άμεσα να αναγνωριστεί.

Ιδιαίτερα η εργατική νεολαία στερείται των μέσων για την μορφωτική και πολιτιστική της ανέλιξη. Για οσους νέους επιθυμούν πρέπει να δοθεί δικαίωμα απουσίας από την εργασία τους για να φοιτήσουν σε σχολές ή άλλα επιμορφωτικά ιδρύματα.

10. ΠΑΙΔΕΙΑ

Το ζήτημα τούτο σχετίζεται άμεσα με τη νεολαία.

Το υφιστάμενο εκπαιδευτικό σύστημα προάγει την ιδεολογία της άρχουσας τάξης και το σκοταδισμό. Στο γνωστό παια αίτημα για δημοκρατική διαπαιδαγώγηση των νέων πρέπει να δοθεί ένα νέο περιεχόμενο. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα πρέπει ν' απαλλαγούν από τον εθνικισμό και να διαποτιστούν από ένα πνεύμα δημοκρατίας, τόσο στην πολιτική όσο και στην οικονομική της έκφανση. Μέσα σε τούτα τα πλαίσια ο δημοκρατικός μαθητικός και φοιτητικός συνδικαλισμός, αποτελούν αναγκαία μέσα πάλης για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των σπουδαστών.

Η ίδρυση πανεπιστημίου στην Κύπρο είναι ένα ζήτημα που από καιρο περιμένει τη λύση του. Με την έλλειψη ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος στην Κύπρο, αποστερείται ο τόπος από μια δυνατότητα επιστημονικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανόδου.

11. ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΖΗΤΗΜΑ

Κατάλοιπα παλιών εποχών, αλλά και συνέπειες της τάσης του καπιταλισμού να επιβάλλει διακρίσεις και διαβαθμίσεις ανάμεσα στον πληθυσμό, αποτελούν οι πολλαπλές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά: Ένα μεγάλο μέρος του ανθρώπινου δυναμικού καταδικάζεται στην μόνιμη ανία της οικιακής απασχόλησης. Ο τόπος στερείται των υπηρεσιών ενός μεγάλου μέρους του δυναμικού του, η ανισομοσθία επιτρέπει τη διάσπαση της ενότητας των εργαζομένων και παράλληλα τη διατήρηση των ημερομισθίων σε χαμηλά επίπεδα.

Σαν άμεσο αίτημα προβάλλει η κατάργηση της ανισομοσθίας και οι διακρίσεις στις προσλήψεις. Οι συντεχνίες και το κράτος έχουν ένα τεράστιο ρόλο να διαδραματίσουν στο ζήτημα τούτο.

Παράλληλα η προώθηση νέων αξιών γύρω από τις σχέσεις των δύο φύλων είναι καθήκον του εκπαιδευτικού ζητήματος, των αριστερών κομμάτων και οργανώσεων, της νεολαίας.

Μερικές από τις οικονομικές βάσεις των διακρίσεων μπορούν άμεσα να καταργη-

θούν με τη δημιουργία βρεφοκομικών και παιδοκομικών σταθμών, την βελτίωση και επέκταση του συστήματος αδειών εγκυμοσύνης και άλλα.

Οι γυναίκες οι ίδιες με τη βοήθεια του εργατικού κινήματος σαν φορέα της αλλαγής του υφιστάμενου συστήματος καταπίεσης, πρέπει ν' αγωνιστούν για την κατάργηση των διακρίσεων.

12. ΘΡΗΣΚΕΙΑ — ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το κάθε άτομο έχει το δικαίωμα, αν το επιθυμεί, να θρησκευέται.

Όμως, το καλά οικοδομημένο σύστημα προνομίων της εκκλησίας δεν μπορεί να διατηρηθεί, γιατί συνιστά στέρηση βασικών δικαιωμάτων του ατόμου και βασικό στήριγμα της άρχουσας τάξης.

Περίττο ν' αναφερθεί πως η εκκλησιαστική περιουσία, δεν θα τύχει καμίας εξαιρέσεως από την προτεινόμενη σειρά μέτρων κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής.

Παράλληλα διάφορα άλλα προνόμια της εκκλησίας πρέπει να καταργηθούν:

Ο θρησκευτικός γάμος να γίνει προαιρετικός.

Τα ζητήματα διαζυγίου να φύγουν από τη δικαιοδοσία της εκκλησίας και ν' αναληφθούν από τα πολιτικά δικαστήρια.

Το μάθημα των θρησκευτικών στην εκπαίδευση να γίνει επίσης προαιρετικό.

13. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ο αναρχικός τρόπος που χαρακτηρίζει την καπιταλιστική ανάπτυξη καταστρέφει το φυσικό περιβάλλον. Η ανάπτυξη καταστρέφει το φυσικό περιβάλλον. Οι θάλασσες μολύνονται, τα παραθαλάσσια μέρη πλημμυρίζουν ανεξέλεγκτα από οικοδομές, οι κερδοσκοποι της γης και ακίνητης περιουσίας επιβάλλουν τη θέληση τους πάνω στην πολεοδομική πολιτική του κράτους, ενώ η βιομηχανία ρυπαίνει τη φύση.

Άμεσα επιβάλλεται η δημιουργία ενός συμβουλίου προστασίας του περιβάλλοντος το οποίο να εκλέγεται περιοδικά και να είναι υπεύθυνο για τη μελέτη και έκδοση κανονισμών σχετικά με τη προστασία του περιβάλλοντος.

14. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ

Η κρατικοποίηση διαφόρων τομέων της οικονομίας δεν σημαίνει την υπερτροφική ανάπτυξη μιας κρατικής εξουσίας αυτονομημένης και ανεξάρτητης από τη λαϊκή θέληση.

Πολιτική πρέπει να είναι ο περιορισμός και η σταδιακή εξάλειψη του κατακόρυφου καταμερισμού της εργασίας. Η αντίφαση ανάμεσα σε διοικούντες και διοικούμενους είναι χαρακτηριστικό της καπιταλιστικής και άλλων καταπιεστικών κοινωνιών. Έτσι, τα εργοστασιακά συμβούλια, τα συμβούλια μέσα στους διάφορους χώρους δουλειάς θα διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στην διοίκηση των επιχειρήσεων. Τα μέλη των συμβουλίων τούτων είναι ανα πάσα στιγμή ανακλητά.

Το κεντρικό σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης καταρτίζεται πάντα σε στενή συνεργασία με τις εργοστασιακές επιτροπές, αφού πρώτα συζητηθεί λεπτομερώς, ιδίως στους τομείς του επαγγελματικού τους ενδιαφέροντος, από όλα τα μέλη που απαρτίζουν τη βιομηχανία. Για άλλους τομείς της οικονομίας φυσικά ισχύει το ίδιο. Τελικά το σχέδιο τίθεται για έγκριση μπροστά στους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς ολόκληρου του λαού.

Στον κεντρικό φορέα σχεδιοποίησης της οικονομίας συμμετέχουν εκπρόσωποι των εργοστασιακών επιτροπών, αγροτικών συμβουλίων και εκπρόσωποι εργαζομένων σε άλλους χώρους δουλειάς.

Σημαντικό στοιχείο της οικονομικής δημοκρατίας είναι και ο ενεργός ρόλος του πολίτη σαν καταναλωτή. Πέρα από τη διασφάλιση της χρηματικής του αμοιβής σαν εργαζόμενος, ο πολίτης έχει το δικαίωμα της εκλογής προϊόντων σαν καταναλωτής. Φυσικά οι προτεραιότητες καθορίζονται από το δημοκρατικά εγκριμένο σχέδιο ανάπτυξης. Όμως οι σύνδεσμοι καταναλωτών εκλεγμένοι δημοκρατικά πάνω σε συνδικακή ή άλλη τοπική βάση έχουν δικαιώματα μισθολής αιτημάτων προς τις αρχές, πληροφορούν το κίνημα για την ποιότητα και το τι αγοράζει, και ενεργούν σαν πολιτικός ελεγκτής των προϊόντων των βιομηχανιών, των αγροτικών επιχειρήσεων και του κεντρικού φορέα εισαγωγών. Στο κεντρικό συμβούλιο σχεδιοποίησης ή προγραμματισμού της οικονομίας συμμετέχει εκπρόσωπος των καταναλωτών. Ένας από τους σκοπούς των συμβουλίων καταναλωτών είναι η σταδιακή κατάργηση της διαφήμισης, που κατα κανόνα δρα σήμερα παραπλανητικά. Με τα έντυπα τους τα συμβούλια των καταναλωτών θα διοχετεύσουν τη σωστή πληροφόρηση στους πολίτες.

15. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο θεσμός της άμεσης δημοκρατίας επεκτείνεται και στην πολιτική ζωή. Αρχίζουμε από τους υφιστάμενους ατροφικούς θεσμούς. Με τη χειρουργική των συνθηκών έκτακτης ανάγκης η άρχουσα τάξη καταπίεσε και καταπιέζει για πολλά χρόνια τους δημοκρατικούς θεσμούς των κοινοτήτων και των δήμων. Με βάση το ίδιο ακριβώς επιχειρήματα πρέπει να υποστηριχτεί το αντίθετο. Η δημοκρατικότερη λειτουργία των θεσμών. Η θητεία των κοινοτικών και δημοτικών συμβουλίων να μειωθεί στο ελάχιστο δυνατό, στο ένα έτος. Ο θεσμός των συμβουλίων να επεκταθεί στις συνοικίες των πόλεων και των κωμοπόλεων, αντιπρόσωποι των οποίων συμμετέχουν στα δημοκρατικά συμβούλια.

Εκπρόσωποι των συμβουλίων τούτων πάνω σε βάση περιφερειακή συμμετέχουν στον κεντρικό φορέα προγραμματισμού σ' ότι αφορά θέματα της αρμοδιότητάς τους, όπως η περιφερειακή ανάπτυξη, η τοπική ανάπτυξη ή προστασία του περιβάλλοντος, η πολεοδομία κ.λ.π.

16. ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ο πολυκομματισμός είναι απαραίτητο στοιχείο της πολιτικής ζωής. Η νομοθετική εξουσία ανήκει στη βουλή, τα μέλη της οποίας εκλέγονται από όλους τους πολίτες ηλικίας 18 χρόνων και πάνω με βάση το σύστημα της απλής αναλογικής.

17. ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η ανοιχτή πληροφόρηση, η ελεύθερη έκφραση απόψεων και κρίσεων κατοχυρώνονται πλήρως. Οποιαδήποτε οργάνωση, ή ομάδα ατόμων, ή άτομο, έχουν δικαίωμα να εκδίδουν εφημερίδες, περιοδικά ή άλλο έντυπο. Έντυπα μπορούν να εκδίδουν οποιαδήποτε συμβούλια εργαζομένων ή άλλα συμβούλια. Το κράτος αναλαμβάνει να εκδίδει τα έντυπα οποιασδήποτε οργάνωσης ή ατόμου σε τιμές κόστους, και να διασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία τους.

Παράλληλα η δημοκρατικοποίηση των άλλων μαζικών μέσων επικοινωνίας είναι επιταχτική αναγκαιότητα. Στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση πρέπει να παραχωρείται χρόνος πάνω σε μίνιμουμ βάση στις πολιτικές οργανώσεις και τα κόμματα για να εκφράζουν τις απόψεις τους. Οσον αφορά τη λειτουργία των ιδρυμάτων τούτων, θα καταρτιστεί καταστατικό που να εκγριθεί από το σύνολο του λαού. Το ΡΙΚ διοικείται από συμβούλιο που εκλέγεται κάθε χρόνο απ' ευθείας από το λαό με βάση το σύστημα της απλής αναλογικής.

18. ΚΡΑΤΟΣ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η κρατική γραφειοκρατία λειτουργεί τώρα αντιποδοτικά, κλειστά και προστατεύει τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα της δεξιάς. Οι αυθαιρεσίες σε βάρος των πολιτών είναι το μόνιμο χαρακτηριστικό της.

Για τη δημιουργία συνθηκών δημοκρατικής και αποδοτικής λειτουργίας της κρατικής γραφειοκρατίας απαιτούνται δομικές αλλαγές.

α) Η κατακόρυφη κατανομή εργασιών και η ιεραρχία να καταργηθούν όσο το δυνατό περισσότερο προς όφελος της συλλογικότητας.

β) Στη διοίκηση των διαφόρων τμημάτων συμμετέχουν εκπρόσωποι επιτροπών των δημοσίων υπαλλήλων καθώς και εκπρόσωποι αρμοδίων συμβουλίων των πολιτών.

γ) Οι διευθυντές τμημάτων εκλέγονται και είναι ανακλήσιμοι από τις επιτροπές των εργαζομένων, με βάση προκαθορισμένα κριτήρια.

δ) Οι φάκελλοι της κρατικής γραφειοκρατίας σε θέματα που δεν αφορούν την άμυνα είναι στη διάθεση των δημοσιογράφων και συμβουλίων πολιτών. Η άρξη τούτη μπορεί να θεσμοποιηθεί με την έγκριση κανονισμών.

19 Η ΑΜΥΝΑ

Η πιθανότητα ενδεχόμενης κατάληψης ολόκληρης της Κύπρου από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής, δίδει την αφορμή στη δεξιά αλλά και σε ένα κομμάτι της αριστεράς να προπαγανδίζουν, κινδυνολογώντας, υπέρ των ενδοκυπριακών συνομιλιών, των συμφωνιών Κυπριανού - Ντεκτας και των πάρα πέρα υποχωρήσεων απέναντι στη τουρκική άρχουσα τάξη και τον ιμπεριαλισμό.

Το Κυπριακό κράτος, είναι βέβαια, σήμερα ανίσχυρο για να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε επίθεση. Η Εθνική Φρουρά είναι επηρεασμένη από κλίμα ηττοπάθειας που επικρατεί και η στελέχωση της με ελλαδίτες αξιωματικούς του ΝΑΤΟ την καθιστά σώμα αμφίβολης εμπιστοσύνης έστω και για να προστατεύσει τα στοιχειώδη συμφέροντα του κυπριακού κράτους.

Παράλληλα η μάζα των πολιτών μένει έξω από την αμυντική προσπάθεια. Η όλη πολιτική της άρχουσας τάξης αντιστρατεύεται τη δημιουργία αποτελεσματικής άμυνας απέναντι στον ιμπεριαλισμό. Και στο βαθμό που θα δημιουργήσει στρατεύματα, θα είναι ένα επικίνδυνο όργανο καταπίεσης που θα στραφεί ενάντια στον ίδιο τον κυπριακό λαό.

Η απάντηση στο ζήτημα της άμυνας είναι η δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω από τον έλεγχο των ιδίων των μελών της. Η κάθε συνοικία πρέπει να οργανωθεί στρατιωτικά, εκλέγοντας τους υπέφθονους της στους οποίους πρέπει να δοθούν μια σειρά αρμοδιοτήτων και ευθυνών.

Με τούτο τον τρόπο οι αξιωματικοί ή οι ειδικοί στρατιωτικοί θα βρίσκονται κάτω από τον συνεχή λαϊκό έλεγχο.

Από ένα τέτοιο σώμα πρέπει να εκλείψει κάθε εθνικιστική προπαγάνδα και προκατάληψη. Ο θεσμός τούτος πρέπει να επεκταθεί και να αγκαλιάσει και τη μάζα των τουρκοκυπρίων. Η λαϊκή πολιτοφυλακή θα είναι υπέφθνη για την αντιμετώπιση κάθε επιδρομής, την κατάποληση κάθε προσπάθειας φασιστικής αναβίωσης και την προάσπιση γενικά των συμφερόντων του λαού.

Ο ταχτικός στρατός πρέπει να λειτουργήσει πάνω σε παρόμοια βάση. Οι στρατιώτες έχουν το δικαίωμα-οργάνωσης σε συμβούλια τα οποία θα αναλάβουν μια σειρά από αρμοδιότητες, διαδραματίζοντας παράλληλα ένα ρόλο συνδικαλιστικών σωμάτων των στρατιωτών.

20. Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω η λύση του κυπριακού προβλήματος περνά μέσα από την έμπρακτη συνεργασία ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εργαζομένων και λαού ενάντια στους ιμπεριαλιστές και την ολιγαρχία που προωθεί τα συμφέροντά τους. Η φιλοσοφία των πιο πάνω προτάσεων είναι η προώθηση των κοινών συμφερόντων ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων πέρα από εθνικιστικές προκαταλήψεις, και με υπόβαθρο την πεποίθηση πως είναι δυνατό να φτιαχτεί μια καλύτερη κοινωνία που θα καταργεί την εκμετάλλευση προς όφελος όλων των πολιτών της.

Μέσα στα πλαίσια που καθορίζουν τα κυπριακά δεδομένα και η μέχρι τώρα πορεία του κυπριακού προβλήματος, αλλά και σαν ζήτημα αρχής, η τουρκοκυπριακή κοινότητα σαν διαφορετική εθνική και πολιτιστική οντότητα έχει κάθε δικαίωμα να διατηρήσει τον χαρακτήρα της, όπως εξ άλλου και η ελληνοκυπριακή κοινότητα.

Με τούτο το δεδομένο υπόψη, οι πολιτειακοί θεσμοί που θα φτιαχτούν, σαν αποτέλεσμα μιας λύσης του κυπριακού, πρέπει να κατοχυρώσουν τους αυτόνομους χαρακτήρες των δύο κοινοτήτων. Το πρόβλημα δεν είναι εδαφικό όπως παρουσιάζεται στα παζάρια του ΝΑΤΟ, ή όπως συλλαμβάνεται από τη δεξιά εκφραζόμενο αρκετά ανάγλυφο στις συμφωνίες Μακαρίου-Ντεκτας και επαναλαμβανόμενο στις συμφωνίες Κυπριανού-Ντεκτας. Στη βάση του το ζήτημα, είναι πρόβλημα δημιουργίας θεσμών, λειτουργικά αποτελεσματικών, πάνω στην αρχή των δημοκρατικών δικαιωμάτων των δύο κοινοτήτων.

Η άνιση εξέλιξη του ελληνοκυπριακού και τουρκοκυπριακού καπιταλισμού μέσα σε πολιτικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν από τον εγγλέζικο και ύστερα τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, έσπερναν κλίμα διαιρετικό, δεν επέτρεψαν μια ενιαία μορφή και εξέλιξη

στην κυπριακή κοινωνία. Η διαφορετική κοινωνική προοπτική που προτείνεται σπάει τις διαρέσεις και αντιφάσεις που δημιούργησε ο ιμπεριαλισμός και ο καπιταλισμός ανάμεσα στις δύο κοινότητες και εγγυάται ανάπτυξη των δύο κοινοτήτων μέσα στα πλαίσια μιας ενιαίας οικονομίας και κοινωνίας.

Μια κοινωνικά απελευθερωμένη κυπριακή ομοσπονδία εγγυάται τη διατήρηση του εθνικού χαρακτήρα των κοινοτήτων, την ανεμπόδιση πολιτιστική τους ανέλιξη μέσα στα πλαίσια μιας ενιαίας οικονομίας, που κατοχυρώνει με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο μια ισομερή και δίκαιη οικονομική ανάπτυξη.

Ο ομοσπονδιακός χαρακτήρας του νησιού δεν αφαιρεί το δικαίωμα του κάθε πρόσφυγα να επιστρέψει στο σπίτι του και του κάθε πολίτη να κατοικεί όπου θέλει.

Σε γεωγραφικούς χώρους όπου οι τουρκοκύπριοι αποτελούν την πλειοψηφία έχουν τοπική αυτοδιοίκηση, με μεγάλο βαθμό αυτονομίας, όπως στην παιδεία, την περιφερειακή ανάπτυξη, την πολιτιστική ανάπτυξη καθώς και τη διαχείριση πολλών άλλων υπηρεσιών.

Οι ακριβείς εξουσίες των τοπικών αυτοδιοικήσεων, που οποιαδήποτε δεν πρέπει να καταλύουν τον ενιαίο χαρακτήρα του κυπριακού κράτους, μπορούν να γίνουν αντικείμενο διαπραγματεύσεων, σε ένα ενδιάμεσο στάδιο, όταν γίνει δυνατή η οικοδόμηση ενός ενιαίου αγωνιστικού μετώπου με τους τουρκοκυπρίους. Χωρίς προκατάληψη, παραμένει ανοιχτή η πρόσκληση προς τουρκοκυπριακά προοδευτικά στοιχεία για συζήτηση γύρω από τη μορφή του ομοσπονδιακού κράτους.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανεξαρτησία της Κύπρου είναι η απαλλαγή απ' όλα τα ξένα στρατεύματα και τις ξένες βάσεις. Ακόμα και σήμερα η κυπριακή δεξιά, επιβεβαιώνοντας την υποτέλεια της, αντιμετωπίζει τις βρετανικές βάσεις σαν πηγή εισοδήματος.

21. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Σε τελευταία ανάλυση η επίτευξη μιας λύσης πάνω στο κυπριακό και πολύ περισσότερο η βιωσιμότητα της, εξαρτάται από την ορθή εξωτερική πολιτική.

Η Κύπρος πρέπει πιο στενά να συνδεθεί με τα απελευθερωτικά κινήματα της Μέσης Ανατολής και όλες τις επαναστατικές δυνάμεις του χώρου. Κατ' επιδίωξη η ανάπτυξη και διατήρηση των σωστων σχέσεων, σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσα σε κλίμα διεθνιστικής αλληλεγγύης, υποβοηθεί την κυπριακή υπόθεση μακροπρόθεσμα, αλλά και το επαναστατικό κίνημα σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Το κυπριακό συναρτάται στενά με τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και το χώρο της Ελλάδας και της Τουρκίας. Η ανάπτυξη σχέσεων με τα προοδευτικά κινήματα όλων τούτων των χωρών θα κάνει πιο αποτελεσματικό τον αγώνα όλων των λαών της περιοχής, και θα βοηθήσει σημαντικά στην αποτροπή της ανάπτυξης εθνικιστικών παρεκκλίσεων μέσα σε τούτα τα κινήματα, πολλά από τα οποία χαρακτηρίζονται από τάσεις αντιιμπεριαλιστικού εθνικισμού.

Πρέπει εξ άλλου να τονισθεί πως η σύνδεση του αγώνα του κυπριακού λαού με τους αγώνες άλλων λαών και η ανάπτυξη σχέσεων με τα εργατικά κινήματα διόλου δεν αφαιρεί το δικαίωμα κριτικής και δεν συνεπάγεται σχέσεις κατακόρυφης εξάρτησης.

Σαν κράτος η Κύπρος θα ακολουθήσει αδέσμευτη πολιτική, με την έννοια ότι δεν θα ενταχθεί σε κανένα από τους δύο μεγάλους στρατιωτικούς συνασπισμούς. Η αδέσμευτη όμως, πολιτική δεν σημαίνει ουδετερότητα απέναντι στα φλέγοντα παγκόσμια προβλήματα. Το κυπριακό κίνημα τάσσεται στο πλευρό, όσο πιο ενεργά μπορεί, του παγκόσμιου εργατικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟ - ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ

Καθημερινά ακούγονται και γράφονται πολλά για το μονοτονικό, υπέρ ή κατά. Η διαμάχη έφτασε σε χοντροκομμένες συσχετίσεις από την πλευρά των οπαδών του μονοτονικού που θεωρούν το μονοτονικό σύστημα γραφής ότι είναι προοδευτικό και την πολυτονία αντιδραστική. Φυσικά το μονοτονικό είναι ένας προοδευτικός τρόπος γραφής αφού απαλλάσει από άχρηστα πια σημάδια γραφής και από την ανάγκη αποστήθισης κανόνων και κανονισμών για το γράψιμο των λέξεων. Η χοντροκομμένη συσχέτιση υπάρχει όταν η προοδευτικότητα ενός κειμένου καθορίζεται από το μονοτονικό ή πολυτονικό τρόπο γραφής κι όχι από το περιεχόμενο του κειμένου.

Όπως γράφει και ο Αγγελος Ελεφάντης στο άρθρο του «Οι τόνοι και τα πνεύματα του κακού» (περ. Ο Πολίτης τεύχος 25 Μάρτης - Απρίλης 1979). «Σήμερα με το μονοτονικό σύστημα, αφού κάποιος ισχυροί μηχανισμοί του χαρίζουν το φωτισμένο της προοδευτικότητας, θα χωριστούμε σε προοδευτικούς και συντηρητικούς συνεχίζοντας ένα άγονο πια αγώνα για το «γλωσσικό» εκεί που δεν υπάρχει: σε στρατόπεδα τονούμενων και άτονων, όπου οι μεν θα ναρκισσεύονται ως προοδευτικοί επειδή δεν περισπώνται και οι άλλοι θα κατηγοριάζονται ως συντηρητικοί επειδή θα χρησιμοποιούν αυτά τα «άχρηστα» σύμβολα».

Ας δούμε λοιπόν το θέμα πιο αναλυτικά.

Δε θα σταθω στα πλεονεκτήματα του μονοτονικού που ακούγονται συνέχεια (οι τόνοι είναι χάσιμο χρόνου και χρήματος, οι τόνοι δυσκολεύουν τα παιδιά στο σχολείο, τα αναγκάζει να μαθαίνουν άχρηστα πράγματα, να απομνημονεύουν ξεπερασμένους κανόνες) αλλά στο θέμα του αν αξίζει να κρατήσουμε τους τόνους και στην πολιτική χρήση του θέματος μο-

νομίας - χρηματικού κέρδους και για να δείχνουν προοδευτικές και πρωτοπόρες σε κάτι ανώδυνο (τη στιγμή που ταιμεντώνουν την εξουσία και καταπίεση μας σ' όλα τα επίπεδα).

Όλα δείχνουν ότι θα περάσουμε στο μονοτονικό και αργότερα στη φωνητική ορθογραφία. Η κυβέρνηση σίγουρα σε μερικά χρόνια θα ψηφίσει το μονοτονικό.

Ζυγίζει τώρα την παράδοση και την ιδεολογία της παραδοσιακότητας που την συμφέρει, με την αύξηση της παραγωγικότητας και τη σπατάλη που γίνεται.

Υπολογίζει την πίεση υπέρ του μονοτονικού, και την πραγματικότητα που δημιουργείται από την καθημερινή αύξηση εκείνων που πιστεύουν στο μονοτονικό. Όλα δείχνουν ότι η ζυγαρία συνεχώς γέρνει προς τη πλευρά της εφαρμογής του μονοτονικού. Τότε θα κηρύξει και η κυβέρνηση την καθιέρωση του μονοτονικού πουλώντας προοδευτικότητα και θα δώσει στους υποστηρικτές του μονοτονικού τη θριαμβολογία ότι τα κατάφεραν (οι αιώνιοι απολιτικοί μικροαστοί που βάζουν επι μέρους στόχους για να μαζοχίζονται και να ναρκισσεύονται ότι αγωνίζονται).

Εν τω μεταξύ ο καταπιεστικός εξουσιαστικός λόγος της κυβέρνησης δεν είναι καθαρευουσιάνικος. Αρθρώνεται τώρα στη Δημοτική (πολλοί «προοδευτικοί» δημοτικιστές θριαμβολόγησαν με την επικράτηση της δημοτικής, της γλώσσας του λαού και... πήγαν σπίτι τους).

Έτσι και με τη ψήφιση του μονοτονικού ο εξουσιαστικός λόγος των καταπιεστών θα γρά-

(Γράμμα σε φίλο στην Αθήνα)

νου/μηνύματος είναι λοιπόν το μόνο που αξίζει να ληφθεί υπ' όψιν πέραν από τη μονοτονική, πολυτονική ή ατονική γραφή του.

Γι' αυτό λοιπόν έξω από φτιαχτές αντιθέσεις και οξύνσεις του τύπου μονοτονικοί και πολυτονικοί που είναι απόπροσανατολιστικές για τα σημερινά προβλήματα, πιστεύω ότι η σωστή θέση είναι απλώς να εφαρμοστεί κάποιοις το μονοτονικό για τα πλεονεκτήματα που είπαμε πιο πάνω εξηγώντας με λίγα λόγια τη θέση του, χωρίς να περιμένει άνωθεν αποφάσεις και κυβερνητικές διαταγές υπέρ ή κατά του μονοτονικού... και η ζωή συνεχίζεται.

Σάββας Παύλου

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Εγκλειστοί στο δωμάτιο σου
 εδώ και μέρες
 Συγκοινωνούντα δοχεία
 που φτάσαμε σε ισουΰψη στάθμη
 οι δυο μας
 Νηνεμία
 Ο Καρνω μας ρίχνει
 την τελευταία ντουφεκία
 με το δεύτερο θερμοδυναμικό αξίωμα του
 Καννίβαλοι τώρα,
 Τρώμε τις σάρκες
 του απογεύματος μας.
 Στους δρόμους απλώνεται ένα βαθύ
 κόκκινο
 Ποτάμι που πλησιάζει
 Ενα πανω. Διακρίνω «ΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛ»
 βλέπεις σιγα σιγα κόρμια συγκεκριμένα
 σε λίγο θα ξεχωρίσουν τα πρόσωπα, οι γροθιές
 Κι όταν αρχίσω να διακρίνω τα μάτια τους
 νομίζεις είναι δυνατό να με κρατήσεις εδώ μέσα
 Απ το μπαλκόνι θα πηδήξω-βουτία
 σ' αυτή τη θάλασσα την απολυτρωτική
 του πλήθους.

Σάββας Παύλου

Καθημερινό στιγμιότυπο

Η Ειδηση...

«ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝ ΑΦΟΥ ΑΡΝΗΘΗΚΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΟΥΝ»

Κι ο υπότιτλος: «Έπεσαν φωνάζοντας συνθήματα για Επανάσταση και Δημοκρατία».

«Φουντωνει ο αγώνας», εκανα τη σκεψη και κατέβασα την εφημερίδα για να πάρω τον καφε μου. Στο απέναντι τραπέζι δυο νεαροί «παρακολουθούσαν» τη σκεψη μου....

«Ατε ρε κουμπаре ηταν αγωνας τζείνος; ρώτησε ο ψηλος τον απέναντι του.

«Ετο ενεσιετε δύναμη τζιαι μάσιεστε ν' αντισταθήτε ρε....

«Φέτος εν καμνετε τίποτε, παρατηρησε ο πρώτος.

«Ετσι ελαλούσετε τζιαι πέρου....

Αποφάσισα να διαβάξω την εφημερίδα και να τους παρακολουθω ταυτόχρονα.

«Νεα Επίθεση του ΑΚΕΛ κατά της ΕΔΕΚ. Η προεκλογική ατμοσφαιρα θερμένεται» Διαβάξω παρακατω

«Με επίθεση εισετε με τίποτε. Αφου τζείνος ο γάδαρος ο.... παει ως τζιαιμε τζιαι χάνει τα ποθκια του. Φκάρτον ρε εξω να ταραξει ή επίθεση.... Ουλλο μαλακίες κουμπάρε....

«Δικαιολογίες! σαρκάζει ο αλλος.

«Ο αρχηγος της ΕΔΕΚ μίλησε για μύθους που θα καταρρεύουν!». Αποφάσισα να προσηλωθω στην εφημερίδα αλλά δε τα κατάφερα.

«Μόλις σας εκατασαμε το πρώτο εκαταρρεύσετε, εκοπηκαν τα ποθκια σας. Ετσι γίνεται πάντα...

«Η ομάδα θρύλος ρε κοτσαίνοι!...

«Οι φασίστες να με μιλουν...

«Ποιος εν που παίρνει κοτσαίνες σημάεις στο γήπεδο ρε ζαλισμένε....

«Η Ελληνική σημαία ηντα γυ-

ρεύκει στην μαππαν;

«Εν είσαι Έλληνας ρε;

«Είμαι Ομοιοπατης, με τη ομάδα του λαου....

«Ατε ρε εννα σας σιησει ο Κληρίδης στις εκλογες.

«Ποιος ε που μας επούλησε

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

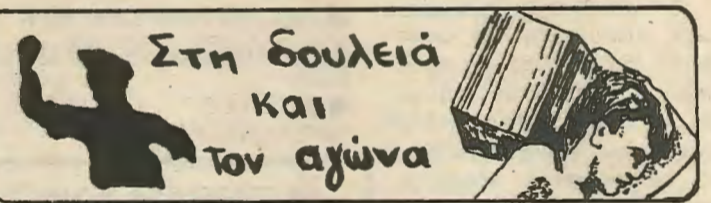

Η φωτογραφία αυτή τραβήχτηκε από τον Ν. WARNECKE στο «Nashville-Tennessean» το 1976». Είναι μια φωτογραφία από τη σύγχρονη Αμερική. Ούτε διαστημόπλοια παρουσιάζει ούτε οικιακά Ρομποτ. Είναι μια μαρτυρία μιας παγκόσμιας καταστάσης. Που αυτό το καιρο παρουσιάζεται και στην Κύπρο. Γι' αυτό την αφιερώνω σ' όλους τους αρχηγούς και προέδρους κομμάτων... Όσους κατέρχονται στις εκλογες.

Μεσα σε κλάσματα του δευτερολέπτου, ενα κλικ μιας φωτογραφικής μηχανής, απογυμνωσε τη πραγματικότητα για να μείνει η αλήθεια να προκαλει καταφαστα το βλέμμα.

Φαίνεται καθαρά η ανάγκη του πολιτικάντη για την αποκτηση της ψήφου. Η ψεύτικη χειρονομία του απλωμένου χεριου προς τον αμερικάνο εργαζομενο, και η «προσπάθεια» του τελευταίου να τον αποφύγει. Τα εικονογραφικά σύμβολα της εικόνας φαντάζουν παρουσιάζοντας τις δυο τάξεις της κοινωνίας αντιμετωπες. Καλοχτενισμένα μαλλια και κασκέτο, κοστούμι και φόρμα, σιγουρια στη στάση του ενος, κίνηση αποστροφης και κουρασμένη καμψη του αλλου.

Γ.Τ

ρε. Εσου με ποιον εισαι;
 «Με κανέναν, η ομοδαρα ναν καλα....
 «Χωννεσαι α!

Πέφτει μια συνηθασμένη βρισια κι απο τους δυο αλλα δεν δείχουν να έχουν διάθεση να πιασούν στα χέρια. Αυτο ίσως να συμβαίνει κάθε μέρα. Σε λίγο σιωπησαν πληρως αφοσιωμένα τώρα στα σουβλάκια τους....

Εμεινα να σκεφτομαι πως τα καταφεραν να μεταφέρουν την παλη των ταξεων στα γήπεδα. Προσπαθούσα να υπολογίσω τις δεκάδες χιλιάδες ανθρωπους που στιβαζονται κάθε βδομάδα στις ταιμεντένιες κερκίδες σκούζοντας για την ιδέα του φουσκωμένου πετσιου. Κι εξηγούμαι. Δεν είμαι εναντίον του αθληματος οπως ονομαζόταν το ποδοσφαρο. Φίλαθλοι πια δεν υπάρχουν! Το είδος αυτο εξολοθρευθηκε απο τη μανιακή μάζα των οπαδων. Τώρα οι αντίπαλοι αλληλογραφουν ο ένας τον αλλο στα γεννητικά τους οργανα κι η κοινωνική καταπίεση δημιουργησε τη «σεξουαλική συνθηματολογία». Η βρισια κι η χειρονομία «φιγουράρουν», κατά την αθλητική ορολογία, πάνω απο τις υποτιθέμενες βαθμολογίες των... αγωνων. Οι Κρατούντες της κυβέρνησης είναι ενθουσιασμένοι. Και κάποιι ηγέτες μαζεύουν το πλήθος μόνο για να του αρπάξουν τη ψήφο. Για

την ανεργια, τον πληθωρισμο, τις αυξήσεις, τα ενοικια, τη κατοχή, γι' αυτα ολα ες γραφουμε κάτι στην εφημερίδα. Τώρα που θα κάνουμε προεκλογικες συγκεντρώσεις θα ρίψουμε μερικά συνθήματα πως θα τα λύσουμε μετά... μετά... μετά...

Η ανθρωπινή ιστορία θα καταγράψει την αδράνεια των εκπροσώπων προοδευτικων ιδεων που σημερα ηγονται (Η-δων που σημερα ηγονται (Η-δων που σημερα ηγονται (Η-δων που σημερα ηγονται) να κινητοποιήσουν την ανθρωπινή μάζα προς την ανθρωποποίηση και τα ιδανικά της ελευθερίας, της Δημοκρατίας και του σοσιαλισμου χωρίς μάσκα, με τη πιο σκληρη κρίση. Γιατι αν καποιους τους συμφέρει οι κοινωνικές τάξεις να χωρίζονται σε Καφρους και Γκουρου που κι αυτοι ακόμα αρχισαν να εκπολιτίζονται, καποιους άλλους τους ζημιωνει ανεπανόρθωτα. Η Εργατική Τάξη πρέπει να βγει απο τα γήπεδα και να παλέψει στα πεζοδρόμια και στις πλατείες. Ετσι μόνο θα συντριψει το δεξιο κατεστημένο αφού θα έχει καταδιώξει πρώτα τις γραφειοκρατικές πολυθρόνες που επιμένουν να ισχυρίζονται πως τις εχουμε ανάγκη.

Γ. Τζίβας
 Υ.Γ. Στο προηγούμενο και στο σημερινό γραφτό χρησιμοποιώ τη κυπριακή διαλεκτο ετσι οπως εκφράζεται και στις δύο περιπτώσεις.

Οι απολύσεις των αμιαντορύχων ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ Ν' ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ

Η απόλυση των 51 μονιμων εργατων αμιαντορύχων θεωρείται πλέον απο τις συντεχνίες και την κυβερνηση σαν θέμα που εκλεισε με την καταβολη σ' αυτους εκτος της αποζημίωσης πλεονάζοντος προσωπικου και μιας επιπλέον αποζημίωσης απο την εταιρεία.

Σε μια περίοδο όπως αυτη που μπαινει ο τόπος μας, που η οικονομικη κρίση βαθαίνει και το κλείσιμο επιχειρήσεων και οι απολύσεις εργατων θα γίνουν συνθησιμένο φαινόμενο, η στάση που κράτησαν οι συντεχνίες πάνω στο θέμα των αμιαντορύχων πρέπει να θεωρείται το λιγότερο απαραδεκτη.

Για να γίνω συγκεκριμένος παραθέτω χαρακτηριστικα αποσπάσματα συνεντεύξεων με εργάτες αμιαντορύχους που πήραμε απο μια επισκεψη στην Κυπερούντα.

«... Σε συνάντηση που έγινε μεταξύ των συντεχνιών και των τοπικών επιτροπων των αμιαντορύχων όχι μόνο δεν συζητήθηκαν τρόποι υποστήριξης των απολυμένων αλλά ακόμα και οι ίδιοι οι εκπρόσωποι μας - οι συνάδελφοι μας, αποδέκτηκαν τις απολύσεις και συζήτησαν όπως μαθαμε μέτρα ανακούφισης μας. Κι α αυτο γιατί όλα τα μέλη της τοπικης επιτροπης δεν επηρεάζονταν απο τις απολύσεις.»

«Οι συντεχνίες δεν μας έχουν λάβει καθόλου υπόψη. Την μια μέρα συζητούσαμε μέτρα για να αποφευχθούν οι απολύσεις και την άλλη μα-

θαίνουμε απο τις εφημερίδες οτι οι συντεχνίες ζητουν αποζημιώσεις για τους απολυμένους.»

Η απουσία οποιασδήποτε μορφης αμφισβήτησης απο μέρους των συντεχνιών του «δικαιώματος» του εργοδότη να απολύει και να προσλαμβάνει εργάτες κατα βούληση, να παίζει δηλαδή με τις ζωες τους, καθώς και η μη ανάληψη δυναμικων μέτρων ενάντια σ' αυτο αφήνει την εργατικη τάξη στο έλεος των εργοδωτων, δημιουργει κλίμα παθητικης αποδοχης οποιοδήποτε κι αν είναι το βάρος των εξελίξεων, καλλιεργει την ηττοπάθεια και ακόμα χειρότερα γίνεται αιτία ανταγωνισμού μεταξύ των εργατων διασπώντας έτσι το βασικότερο οπλο που έχουν εναντια στην εκμετάλλευση, την ΕΝΟΤΗΤΑ.

Αυτο ακριβως το κλίμα διαπι-

στώσαμε πολυ εντονα αναμεσα στους απολυμένους αμιαντορύχους της Κυπερούντας.

Η περίπτωση των αμιαντορύχων πρέπει να προβληματίσει όλους τους εργαζομένους της Κύπρου. Γι-ατι αν περάσει απαρατήρητη θα χρησιμοποιηθει σαν προηγούμενο στην πρόθεση των εταιρειων να κλείσουν πολλές επιχειρήσεις ή να μειώσουν την παραγωγή πράγμα που θα φέρει χιλιάδες εργάτες μπροστα στο φάσμα της ανεργίας και της μιζέριας.

Τι μπορούν όμως να κάνουν οι εργάτες για να προστατέψουν τη μόνη πηγη εισοδήματος που έχουν για να βγάζουν τα προς το ζειν στις περιπτώσεις απειλουμένων απολύσεων;

Πρώτα απ' όλα κατεβαίνοντας ενωμένοι σε απεργία με κύριο αιτημα «Δουλεια σε όλους με μειωμένο ωράριο αλλά χωρίς μείωση του μισθου» οι εργάτες και οι συντεχνίες τους, μπορούν να απαιτήσουν οτι έχουν δικαίωμα να διενεργήσουν τις απαραίτητες ερευνες για να δουν αν πραγματικά μια επιχείρηση μπορεί ή όχι να συνεχίσει την δουλεια της. Με ποιο τρόπο θα το πετύχουν και πως θα διεξάγουν τον αγώνα;

Με την δημιουργία επιτροπων εκλεγμένων απο όλους τους εργάτες και εργάτριες της δοσμένης επιχείρησης με αποστολη να διερευνήσουν, χωρίς να λογαριάσουν τις γνώμες των αφεντικων τα πραγματικά αιτία του κλεισίματος ή της μείωσης της παραγωγης. Για τους εργάτες που δουλεύουν συνεχως σε ένα εργοστάσιο, οι αιτίες αυτές δεν είναι δύσκολο να προσδιοριστούν. Γνωρίζουν τις εφεδρείες σε πρώτες ύλες, ξέρουν αν υπάρχουν παραγγελίες ή όχι. Για να διαπιστωθει αν αληθινα το κλείσιμο είναι απαραίτητο πρέπει να δημιουργηθούν μια σειρά επιτροπων ελέγχου για τις πρώτες ύλες, για τα καυσίμα, τις παραγγελίες, τα έσοδα κ.λ.π. Δεν πρέπει να επιτραπει στους εργοδότες ή στις μεταχικες εταιρίες να κλείσουν τις επιχειρήσεις επειδη το θέλει η φαντασία τους ή η μανία τους για πιο εύ-

κολα και μεγαλύτερα κέρδη γιατί οι επιχειρήσεις δεν είναι τίποτα άλλο στην ουσία απο το αποτέλεσμα της συλλογικης εργασίας των εργατων.

Πρέπει φυσικα να γνωρίζουμε οτι ένα τέτοιο είδος «θράσου» απο μέρους των εργατων και των συντεχνιών τους θα συναντήσει την πιο έντονη αντίδραση των εργοδωτων και της αστικης Κυβέρνησης διότι τέτοιες ενέργειες «είναι απόπειρα δήθεν ενάντια στα δικαιώματα ατομικης ιδιοκτησίας», αποτελουν μορφη «αναρχισμού» κ.λ.π.

Και δεν θα διστάσουν να χρησιμοποιήσουν και την αστυνομία και τα δικαστήρια.

Όλη αυτη η αντίδραση σίγουρα θα εμποδίσει σε κάποιο βαθμο την συλλογη των πληροφοριων για τις δραστηριότητες της επιχείρησης.

Αλλά οι συντεχνίες όσο και αν παίρνουν υπόψη τον ελλιπη χαρακτηριστήρα των πληροφοριων που μπορούν να συλλεχθούν όσο και αν προεξοφλουν την λυσσαλέα αντίσταση που οι προσπάθειες αυτές θα αντιμετωπίσουν, αυτο δεν σημαίνει οτι πρέπει να μην τις προωθήσουν

και μάλιστα με τον πιο ενεργητικο τρόπο, γιατί είναι το μοναδικο μέσο που υπάρχει για να ενωθούν σε ένα σώμα όλοι οι εργάτες ανεξάρτητα απο τις πολιτικες τους πεποιήσεις και να αποτελέσουν φραγμο στα σχέδια των εργοδωτων και στην επιθετικη τους πολιτικη που όπως είπαμε θα αυξάνεται όσο η οικονομικη κρίση βαθαίνει.

Τον περασμένο μήνα η συντηρητικη Θάτσερ της Βρετανίας αναγκάστηκε να αναστείλει το κλείσιμο 21 ορυχείων καρβουνου που προγραμματιζόταν για το 1982. Ο λόγος; Χιλιάδες μεταλλορύχοι ενωμένοι και αποφασισμένοι απείλησαν γενικη απεργία αν δεν ανακαλούσε την απόφαση η δεξια κυβερνηση.

Αν οι μεταλλωρύχοι της Κύπρου ακολουθούσαν το παράδειγμα των Βρετανων συντρόφων τους θα λύτρωναν τους συναδέλφους τους απο το φάσμα της πείνας και θα προστάτευαν και το δικό τους δικαίωμα εργασίας που τόσο άμεσα επιτελείται απο το Κυπριακο καπιταλισμο.

Σύμης

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ 3 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα) στη βουλη αριστερη πλειοψηφεία.

Φυσικα μια βουλη με αριστερη πλειοψηφεία δεν είναι αρκετη για να λύσει τα προβλήματα της εργατικης τάξης και της κυπριακης κοινωνίας γενικότερα. Οπωσδήποτε βάζει τα αριστερα κόμματα μπροστα στις ευθύνες τους και δυσκολεύει μια πιθανη συνεργασία τους με την απαρτιωτικη δεξια». Χρειάζεται όμως κάτι περισσότερο: ένα επαναστατικο πρόγραμμα και μια πολιτικη μετεκλογικης συνεργασίας της αριστερας. Για ένα τέτοιο πρόγραμμα αγωνίζεται η Αριστερη Πτέρυγα.

Σήμερα η πολιτικη της συνεργασίας με την δεξια έχει χρεωκοπήσει. Αντι να οδηγήσει σε αγώνα φέρνει την παθητικη υποταγη. Αντι να προστατέψει τα συμφέροντα των εργαζομένων τους φορτώνει τα βάρη της κρίσης του συστήματος. Αντι ν' απομονώσει τον Κληρίδη δυναμώνει τον Συναγερμο και συσπειρώνει τη δεξια γύρω του. Αντι να φέρει την εργατικη τάξη πιο κοντα στην εξουσία φθείρει τα κόμματα της αριστερας.

Το συλλαλητήριο της 3ης του Απρίλη πρέπει να βάλει τέρμα σ' αυτη την κατάσταση. Πρέπει να γίνει η αρχη για ένα αγώνα για αριστερη πλειοψηφεία στη Βουλη, για μια κυβέρνηση της αριστερας για την εφαρμογη ενός σοσιαλιστικου προγράμματος. Η μαζικη παρουσία των αριστερων μελών, και οπαδων της ΕΔΕΚ είναι απαραίτητη προϋπόθεση για κάτι τέτοιο.

- ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΔΕΚ
- ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΕΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ
- ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
- ΚΥΠΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

Η ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΟΠΗ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Λευκωσία, 28 Φεβρουαρίου 1981

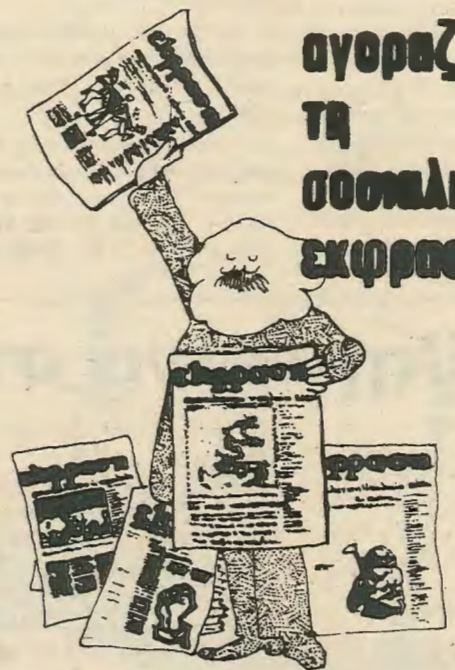
«Σοσιαλιστικη Έκφραση»,
Λευκωσία

Το Διοικητικο Συμβούλιο της Ένωσης Συντακτων Κύπρου επελήφθη της καταγγελίας σας για κλοπη των φύλλων της έκδοσης της «Σοσιαλιστικης Έκφρασης» του Σαββάτου, 21/2/1981. Ευθυς μετα τη λήψη της επιστολης σας προβήκαμε στις αναγκαίες παραστάσεις προς τις αρμόδιες Αρχες (Διευθυντη Γραφείου Πληροφοριων και Αρχηγο Αστυνομίας). Καταγγείλαμε την κλοπη των φύλλων σας ως ωμη καταπάτηση του δικαιώματος της ελευθεροτυπίας και αξιώσαμε να ληφθούν αυστηρα μέτρα για την ανακάλυψη και παραδειγματικη τιμωρία των δραστων και για την αποτελεσματικη προστασία του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης και πληροφόρησης.

Αρμόδια κρατικη αρχη μας πληροφόρησε ήδη, οτι συνελήφθη ένα πρόσωπο και οτι η υπόθεση της κλοπης των φύλλων σας προσάγεται σύντομα μπροστα στη δικαιοσύνη.

Θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε, οτι η οργάνωση μας θα είναι πάντοτε συνεπης υπερασπιστης και προστάτης της ελευθεροτυπίας.

Για το Δ.Σ. της Ένωσης Συντακτων
Κύπρου
ο Πρόεδρος
Α. Καννάουρος

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη

εκφραση

Η Σοσιαλιστικη Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περιπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστικη Έκφραση

T.K. 5475 Λευκωσία

TIMH 75 μιλς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικο: £2.600

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £4.500

Ευρώπη: £5.100

Αμερικη: £6.500